

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№243—244 (1493—1494) • Вівторок, 24 грудня 1996 року • Ціна договірна

Хто ж проти? Але — в міру готовності

Проекти законів з реформування податкової системи, внесені урядом на розгляд Верховної Ради, не відповідають програмі дій уряду, заявив Голова парламенту Олександр Мороз.

У Києві на прес-конференції О. Мороз зазначив, що ці законопроекти містять «виходження від цієї програми дій і доповіді Президента України, проголошеної два роки тому».

О. Мороз також заявив, що подані на повторний розгляд парламенту законопроекти «залізлилися тими самими за змістом, тільки розбитими на частини». Він повідомив, що поки уряд готуватиме до другого читання проект держбюджету-97, ці законопроекти розкладатимуть «у міру готовності».

Голова парламенту висловив думку «про позитивне роз'яснення» під час розгляду низки пропозицій, що стосуються порядку платежів і податку на додану вартість. «Але економічні авантюри через Верховну Раду не пройнуть», — сказав О. Мороз.

Підсумки та перспективи

3 суботні зустрічі Леоніда Кучми з вітчизняними й зарубіжними журналістами

Публікацію попередній підсумок року Президент назвав прийняттям Конституції «найбільшою подією в житті України». Розширюючи цей акт як «закладення фундаменту», повідомив Укрінформ, Леонід

Кучма наголосив на тому, що головне завдання на сьогодні — побудувати на цій основі «теплі, просторі будинки для всіх жителів країни».

Певні «негаразди» та «білі плями» в прийняттю

документу двоять звинки. За словами Президента, «надто багато політиків та політичних сил хочуть перекроїти Конституцію на свій лад через прийняття нових законів».

(Закладення на 3-й стор.)

ГОЛОВОЮ працювати треба...

Це вже, мабуть, ментальність у селі літочислення ведеться не стільки за календарем, скільки «від голови до голови». У цій хронології ніхто не забутий, ні той, кого називали Головою з великої літери, він той, кого позачок кликали просто присідателем. Якщо хочеш мати авторитет, похвалюся: «Я пережив на віку символічних годин!» А що ж самі голови думають — особливо на ті всі роки, що робиться в аграрному секторі й навіщо? Спитайте у них самих — махнуть рукою: працювати треба! Серед них і досі трапляються люди прижиттєво легодарні, як-от Юрій Стельмах з Лисоводів на Хмельниччині. Свого часу був номенклатурою ЦК Комсомолу, йому світив шлях до ЦК КПУ — а він... повернувся головою у свої Лисоводи. Такі кадри не залежуються — звідти його заборали до райкомкомуну, а він через два роки знов попросився у Лисоводи. От талант у чоловіка — ускладнювати собі життя. Звісно, його там шанують. Шкода лиш, що Система таких не шанує — ні теніс, ні раніше. Отож, цей знімок — півліт символічний, аніж портретний.

А про аграрні реалії читайте сьогодні на 10-й стор.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Хмельницька область.

Реклама — теж обличчя міста

На нараді, що відбулася в Київській міській державній адміністрації, йшлося про те, як реалізується Закон України про рекламу. Значалося, що розширення рекламних засобів на будівлях, шитах, транспорті ще й досі частіше має стихійний характер, проводиться без спеціального дозволу. Залишає бачити крайню кудожню виконання реклами. Податкова служба теж істотно контролює рекламу плян-шеть, внаслідок чого до бюджету міста не надходять значні кошти.

Відповідним службам міста, які мають відношення до реклами, запропоновано інвестувати в цій справі чіткий порядок, як це вимагається законодавством.

У Москву — на консультації

Плановано, що сьогодні група народних депутатів Верховної Ради України відбуде до Москви. У програмі дводенного робочого візиту — зустрічі з колегами з Державної Думи та Ради Федерації. Нинішні відвідини ствнують продовженням консультацій, що розпочалися між законодавчими органами України і Росії.

Європейський Союз виступає за цілісність України

Під час дискусій на пленарному засіданні постійної ради ОБСЄ Європейський Союз виступив із заявою, яка є реакцією на несподівані заяви Думи Російської Федерації стосовно міста Севастополь.

У документі ЄС підкреслюється, що суверенітет, незалежність і територіальна цілісність України були підтверджені в черговий раз в плані спільних дій між ЄС та Україною. Європейський Союз також нагадує, що в Договорі між Російською Федерацією та Україною від 19 листопада 1990 р. сторони взяли на себе зобов'язання поважати територіальну цілісність один одного в рамках існуючих кордонів. У заяві відзначається той факт, що МЗС Росії 17 грудня ц. р. підтвердив офіційну позицію цієї держави, згідно з якою Севастополь, а також весь Крим належать Україні.

«Голос України» вже вкотре проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуть найцікавіші речі. І все це завдяки нашим спонсорам (65 ми назвали в попередніх номерах):

66. Вінницькому АТ «Інфракон» (генеральний директор Василь Сечалюк) — телевизор «Інфракон».

67. Ямпільському приладобудівному заводу Вінницької області (директор Валерій Кохуров) — газовий побутовий димильник.

68. Автономному товариству «Вінничанка» (генеральний директор Микола Снісар) — шитию скатерть з набором серветок для журнального столика.

69. Вінницькому АТ «Макс» (генеральний директор Петро Кузнецов) — електропальний набір.

Друзі! Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-97, де вказати прізвище, ім'я, по-батькові, домашню адресу, вкладіть копію передплатної квитанції на «Голос України» або щотижневик «Голос України» — тиждень». Розіграш — наприкінці січня 1997 року.

**УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ**
**Про призначення
С. Кушнарова Головою
Адміністрації Президента
України**

Призначити **КУШНАРОВА
Степана Петровича** Головою Адміністрації Президента України.

Президент України
Л.КРІЖА
м. Київ, 20 грудня 1996 року.

**КУШНАРОВ
ЄВГЕН ПЕТРОВИЧ**
Голова Адміністрації
Президента України

Народився 29.01.51 року в м. Харкові. Росіянин. Закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут.

Працював інженером-конструктором, механіком, начальником цеху Харківського заводу залізобетонних конструкцій № 1. З 1981 по 1990 рік перебував на партійній роботі.

З квітня 1990 року працює головою Харківської міської ради народних депутатів. Обраний народним депутатом України 12 скликання. З липня 1995 року очолює об'єднання «Нова Україна». Обраний президентом Асоціації міст України.

Одружений. Має дочку і сина — студентів.

Прес-служба
Президента України.

Підсумки та перспективи

(Початок на 1-й стор.).

Коментуючи свою відому заяву телекомпанії «Транс», яку було розповсюджено офіційний початок чергової передвиборчої кампанії, Президент аспірація: а підтвердження тоговість вжити на себе відповідальність за свій економічний і політичний курс і надалі. Але це був лише окремий фрагмент розмови, на телеекрані не прозвучали слова, що все буде залежати від тієї економічної ситуації, яка буде складатися. Якщо її властиві перемоги, якщо всі верства населення відчують покращення, «тоді можна прийняти остаточне рішення», сказав Президент.

Леонід Кучма бачить одну з причин покоротчення політики Росії по відношенню до України в тому, що Україна проводить власну зовнішню політику, керуючись власними капітальними інтересами. Тому у курсах обох країн анікують деякі розбіжності. «Якщо ми проголосимо про стратегічне партнерство, то даватиме такі партнерства», заявив він.

Я хочу підкреслити вже обговорений у парламенті законопроект щодо статусу за умов перебування іноземних військових формувань в Україні, повідомив Президент. Що ж до виведення російських військ, кому присвячено ще один законопроект, підготовлений частинкою депутатів, то тут треба виходити з реальних можливостей і не йти широким на стіжку. «Статус Севастополю не може бути предметом переговорів взагалі, ні сьогодні, ні в майбутньому», наголосив Леонід Кучма.

Останні зустрічі з керівництвом Росії, сказав Леонід Кучма, переконують,

що «погіршення стосунків не буде, навпаки, обидві сторони повинні зробити все для того, щоб авести цей процес в нормальне русло».

Проект бюджету, поданий до парламенту — це не той бюджет, який буде працювати, він заснований практично на всіх показниках минулого року. Якщо бюджет буде прийнято на тій законодавчій основі, на якій він ґрунтується зараз, то такий бюджет народу України не потрібний, заявив Президент. Він вважає невдачливим той факт, що за такий варіант бюджету розголосили переважно ліві сили. «Вони розуміють, що цей бюджет є пошляком руйнування економіки України», підкреслив Президент.

Леонід Кучма назвав одним із багатьох «невдаливих кроків» бюджет на 1996 рік. Прийнятий бездумним прихованим дефіцитом, ані, за словами

Президента, супроводжувався «абсолютно невдалим управлінням бюджетом». Це спричинило до багатьох негативних наслідків, у тому числі, і до величезної заборгованості по зарплатній платі, стипендіях, пенсіях та інших соціальних виплатах.

Президент України наголосив, що за доло бюджету поточного року мають нести спільну відповідальність і Кабінет Міністрів, і Верховна Рада. Відмовою НАТО від розміщення ядерної зброї на території країни, що приєдналася до альянсу найближчим часом, Президент України відносить до здобутків вітчизняної дипломатії. «З Україною сьогодні рахуються, питають її думку», підкреслив Президент, даючи оцінку позитивним зрушенням у співпраці України світовим співтовариством.

Фото Валерія СОЛОВЬОВА (Харківщина)

У нас і досі є підприємства, які сповна платять за електроенергію...

Минулої п'ятниці у Дніпропетровську, на Придніпровській теплоелектростанції, відбулася регіональна нарада з питань роботи підприємств енергетики в зимових умовах та реформування галузі.

Віч наряду Прем'єр-міністра України Павло Лазаренко у Ротунді наради взяли участь голова Фонду державного України Юрій Скаларов, міністри, глави держадміністрацій п'яти найбільш енергопотрібних і енергоспоживачів областей країни, голови держкомітетів, керівники управління, облдержадміністрацій, обленерго, директори електростанцій та великих енергетичних підприємств.

Прем'єр повідомив, що уряд прагне зменшити податковий тиск на вітчизняних товароробників, а тому чини з енергетики у податковій дербижності на наступний рік, схваленому Верховною Радою в першому читанні, переданою міністерству на дохідної частини з 44 до 38 млрд гривень. Це — істотне полегшення для платників податків, отже, для виробництва. Однак це означає і зменшення бюджетних можливостей для соціальних потреб. Надія — на поступове покращення як

робничості і, таким чином, збільшення кількості платників податків.

Зараз уряд працює над урахуванням зауважень депутатів до проекту бюджету. Мас на це два тижні.

Незважаючи на передбачене зменшення надходжень, проект бюджету враховує повсякденну боротьбу із зарплатою у бюджетній сфері і з великої пенсії.

Реальне зменшення податкової тяги можна продовжувати й такими широкими. Якщо інші податки становлять 44,7 відсотка від валового внутрішнього продукту (ВВП), то в наступному році вони настануть 36 — 37 відсотків від ВВП. Серед послів — зменшення нарахувань на зарплату до 32 відсотків. Що особливо має зацікавити енергетику з їх відносно високим рівнем зарплати.

Прем'єр розповів і про інші напрямки уряд: про реструктуризацію бюджетної борги, про необхідність пенсійної реформи для збільшення мікральних пенсій.

Павло Лазаренко підкреслив необхідність тісної співпраці міністерств з керівництвом Верховної Ради, особливо це стосується Мінфінанс і Міненергетики.

В енергетиці набагато менше підстав для особливої тривоги. Запас вугілля і мазу-

ру не менший, ніж минулого року. На атомних станціях текст порядку (тільки-тільки-тільки), є достатній запас твела, частка енергії, яку дають станції Держатомачому, зростає.

А триголі галузі, як на сьогоднішній день, люди й банальні. Енергетикі чортяк-силки (ну що від того, що називаю тими цифрами?) винні достатній запас твела, частка енергії, яку дають станції Держатомачому, зростає.

Також, як бачите, звичайний і звичайний — неприємний, брак коштів. Уряд героїчно долає цю проблему. Здається, вже п'ятий рік. Не знаємо, отже, що й думати з привоу тих сум, чи не занадто аж надто багато в благополуччій України, чи якимось силам загальної бартеризації вельми вигідно, чи з велика змовою урядових кошелів? — самі інтелектуальні євнухи! Але останні визначення — суто емоційні й примітивні. Швидше, є люди, які аж надто добре знають, що роблять.

І все ж, незважаючи ні на що, енергетична галузь України слік-так цю зиму переживе. Такий висновок можна зробити на основі даних, наведених на нараді. Є навіть приклади, за умов нормальної економіки звичайної, а за наших умов просто героїчній — такі енергетичні підприємства, як «Азовсталь», Маріупольський завод імені Ілліна, «Дніпропресгаль», Запорізький феросплавний і деякі інші, примудрилися не мати боргів за спожиту електроенергію. Чисно розглянувши. Це ж уряд України! Бачте, як у нас у країні? Замість сподіватися, що слова Прем'єра не залишаться словами. Щоб вітчизняний товароробник так відчув, що він, а не хтось за «буртом», — усебіди для уряду, що буде перекрити високим акумуляції, як побище Прем'єр, полі замикати торів в Україні. Бо, наприклад, сий цукор — без платі, а сий-так цукор — за «буртом». Про це так говорив Прем'єр. І, може, як він побище, зменшувати сий бартеризації. Як це не прикро для тих, кому вона так подобається.

(Вя інф.)
На змірку: під час наради енергетиків.
Фото Олександра КИМЕНКА.

ЗАЯВА депутатської групи «Конституційний центр» з приводу схвалення висновків і пропозицій постійної Комісії Верховної Ради України з питань бюджету до проекту закону України про Державний бюджет України на 1997 рік

Шановні виборці!
Шановні народні депутати!

З 15 вересня 1996 року у Верховній Раді України розпочато процедуру розгляду проекту Державного бюджету на 1997 рік. Відповідно до статті 106 Конституції України держава політика стосовно бюджету, фінансів і податків призвела до катастрофічного стану економіки. 1996 рік відзначений тим, що на розгляд Верховної Ради України подано не один, як передбачено Регламентом Верховної Ради України, а два проекти, кожен з яких суперечить духу і букві Конституції України, прийнятої 28 червня 1996 року, суперечить курсові на зміну податкової політики держави, проголошеної всіма політичними силами України, Президентом України, Кабінетом міністрів України, Верховною Радою України.

Прийняття Постанови Верховної Ради України «Про схвалення висновків і пропозицій постійної Комісії Верховної Ради України з питань бюджету до проекту закону України про Державний бюджет України на 1997 рік» викликало неоднозначне трактування політичними силами парламенту та посадовими особами держави. Зокрема, для Кабінету міністрів України це означає прийняття проекту у першому читанні; для частини депутатів — відраховання на дисопрацювання; це для частини — схвалення лише висновків і пропозицій, але незрозуміло, до якої частини проекту, тому що згідно з п. 1 постанови на доопрацювання відправлено лише частину проекту.

Жоден з проектів та резолюцій комісії не розв'язує питання формування бюджетів областей, районів та місцевих самоврядувань: обидва проекти запропоновані або як неіснуючої податкової системи, або ж на чинний, яка консервує руйнівну податкову модель.

Підвищення на неузгоджені кроки виконавчої влади з підготовки проектів бюджету та реформування податкової системи Верховна Рада України своїми рішеннями остаточно завела систему у глухий кут.

Розуміючи інші економічні і політичні становище суспільства, депутатська група «Конституційний центр» пропонує:

1. Створити тимчасову спеціальну комісію з угодження проекту бюджету та підготовки блоку податково-кодифікаційних за участю всіх суб'єктів законодавчої ініціативи.
2. Створити робочу групу з підготовки проекту концепції та законів про реформування податкової системи та виведення економіки з кризи.
3. Виробити концепцію, проекти законів і заходи з впровадження в життя бюджетної моделі, зазначеної в Конституції України.

Михайло СИРОТА,
керівник депутатської групи
«Конституційний центр».

— Прекрасно розумію, що у нашому королівстві щось не так. Але добре знаю і те, що нічого у світі не змінюється за помахом чарівної палички, — каже глава Харківської облдержадміністрації Олег ДЬОМІН і не опускає руки перед трудностями.

ПРЕДСТАВЛЯТИ главу держадміністрації Харківської області читачам «Голосу України» немає потреби. Олег Дюмін — чоловік добре відомий як один з керівників Верховної Ради. Харківщина — друга батьківщина Олега Дюміна. Тут він закінчив вуз, створив сім'ю, «дослужився» до секретаря обкому партії. А потім, у часи «крупних» ринкових перемін, став одним із керівників однієї з найбільшитих в Україні «Українсько-Сибірської інвестиційної корпорації».

Харків він добре знає. О. Дзюма. І депутатський мінус він одержав лише завдяки їхнім скептикам. «Але від нас не довго», — пообіцяють вони, мріючи, що губернаторське крісло — лише чергова скарбниця його кар'єри. Саме так вдалося Олександрові відвоювати дипломатично, значить, не все у нас так вже й погано, коан же займається місця для подібних чубастих.

«Свої порянки» в області Дзюма не хоче нікому віддати. Інтересно. Різких перестановок у «старій гвардії» обласного управлінь апарату не зробив. Разом з тим не приховує, що не терпить людей, не здатних до самостійної роботи. «Вони не витримують кожного з'явлення. З новоготів ставляться до нового покоління, вбачаючи в ньому майбутню

З появою нового губернатора закінчилися численні закордонні екскурсії місцевих офіційних діячів. Від кожної зустрічі з іноземними партнерами Олег Дьомін вимагає тільки конкретних резуль-

Звичайно відкритий для преси, Олег Дьомін тривалий час на новій посаді залишався в затінку: жодник інтерв'ю, доки не визна-чує, де ми, на якому світі, що нам робити сьогодні і як будемо жити завтра. Погодившись на зустріч з кореспондентами «Голосу України», глава Харківської обласної адміністрації, схоже, вже знайшов чи знаходить відповіді на ці непрості питання.

Дивитися частіше
на карту світу

— Олегу Олексійовичу, Харківська область має настільки сильний і різнобічний потенціал, що навіть важко, здається, визначити пріоритетні напрями її роз-

нах світу. Наприклад, лише за кілька місяців ХТЗ уклад договори або провів попередній переговори на поставку тракторів у різні країни. На заводі значно підвищується якість, знайдено можливість встановлювати на наших тракторах відносно недорогі, але досить надійні зарубіжні двигуни. Тому, гадаю, нам варто частіше дивитися на карту Європи, планети, якінайдешевше відновити діловостосунки з колишніми партнерами і знайти нових. А умишляти, якнайдовше і торгувати нашім

**Розуміти,
що багатство України –
в її регіонах**

—Всі знають, що багатою Україна стане тільки тоді, коли розбагатіють її складові частини-регіони. То що заважає регіонам?

— Так, ми не зможемо інтегруватися в сучасний світ, якщо будемо заглиблюватися хутирським державою. Зрушення є. Немає жодної країни, в якій не можна не помітити, наскільки зріс економічний вплив близких сусідів. Україна втрачає своїх сільськогосподарських сусідів Харківщини, а також південних областей України і виймає. Економічне свободи прагнемо я ми. Тому що це цілком нормальний економічний розвиток держави. Дійсно, Україна може бути багатішою, ніж будь-яка інша країна в Європі, то тільки тоді, коли багатим будуть і всі її регіони, і всі громадяни.

Одних хотіли б завулячити, щоб процес розділу повнозначно мав регіональний і центральний характер, а іншим повинні прохотіти виважено і відповідально. Бо, на жаль, такої підля, який був закладений до формування держдержави не було. 1996 рік, поставив Харківців трохи не на коліна. Боюсь, що це не повторилося і в наступному році. Ажме ми набагато більше віддаємо в державну казну, ніж одержуємо з неї. Я не скупий чи новинник, але міркую так того, чи правіше більше, потрібно й краше годувати. Аби застрахувати зношувати трудитися. Проте державна фінансова політика коче зарплату ту курку, яка несе кох якісь

Розвивати ті галузі, без яких Україна не матиме майбутнього

— Хотілося б торкнутися однієї болючої теми — забути партнерських відносин між містом і селом. І взагалі всієї інфраструктури області. Сьогодні на жаль, не часто почуєш про введення в дію якогось підприємства, про створення нових робочих місць. Натомість на прилавках зарубіжні товари не найкращої якості, а власний товар виробник без діла, без зарплати.

—Датімо почнемо з села. Не скажу, що сприйти там на висоті. Але у цьому році зможат зібрати врожай майже вдвічі більше, ніж у минулому. Це завдяки тому, що в нас збільшилися площі під зерновими за рахунок лісових ділянок. Завдяки тому, що в нас збільшилися площі під зерновими за рахунок лісових ділянок. Завдяки тому, що в нас збільшилися площі під зерновими за рахунок лісових ділянок.

Щодо інших галузей. Харківщина має всі можливості стати базою з розвитку і впровадження енергозберігаючих технологій. Вже маємо добрі здобутки.

Наші спеціалісти розробили й технологію реконструкції так званих «крудювок», в яких проживає чимало половини міського населення України. Ці будинки стануть не тільки довговічнішими, а й вишчим, з просторішими квартирами. Втім, усі проєкти не перерахувати. Ми повинні розвинути наші традиційні галузі виробництва і освоїти нові, без яких Україна у наступному тисячолітті не зможе існувати.

Проте у всіх нас є сьогодні така суттєва проблема. Пива і напої, які ми п'ємо, коштують дуже дорого. Але ми не можемо до Шариків бракувати не коштів, а розуму? Так от, ми начебто вже наблизили і розуму, і пива, і напоїв. Але ми не можемо до Шариків не встачати. Ми можемо виготовляти конкурентоспроможні товари, але ми не можемо до Шариків не встачати. Ми маємо всі наші підприємства. Це величезна проблема. Наскоком її можна вирішити? Можливо, ми повинні реально оцінити ситуацію. На зарубіжних ринках наших бізнесменів є чималі кошти. Вони можуть купити все, що їм потрібно, але вони не можуть це виробити. Але для цього їм потрібні तरанті, що застрягли. Це виробити не буде нашою проблемою. Це проблема наших підприємств. Отже, держава повинна ототожнити фінансову ситуацію, за визначення, з ситуацією, яку ми бачимо на зарубіжних ринках. Це дуже важливо, якщо не кричати вславною товарноорієнтованою, а тільки про це говорити, то тільки так.

**Приймати тільки ті закони, які
пройшли «експериментальні»**

—До речі, про закони, оскільки ви вже торкнулися правової теми. Ви один із тих, хто чимало працював над створенням основ законодавства, а сьогодні має нагоду застосовувати закони на практиці. Як вам подобаються ці закони?

[illegible]

**І не забувати,
що за нами мільйони людей**

—І про найважливіше, Олександровичу. Ми говоримо про справу державної ваги, але цьому якось забуваємо, що мільйони наших співвітчизників займаються іншими, «дріб'язковими» проблемами: як дожити до зарплати, якщо вона буде? За що сьогодні купити хліб і молоко? Де завести машину, щоб їздити? Чи можна

необачено. Переживаю, коли бачу, як старенькі бабусі намагалися пролати свій останній шматок хліба — достотк алохон, чи скрапавши, чи вклавши в неї щось, а потім викладали інституту, який продавав це, а далі купували — пропадали. Препрошує, але розумію, що в нашому краї пролати щось не те вважали, а в інших країнах це нічого не було, і навіть не змінюється за пів століття чарівної палочки. Дуже складна справа — зареєструвати відразу і в одній державі життя так, аби воно було спільним і в одній державі, і в іншій, і в третій, і в чотирьох власне виробничому, протокольному, життєвому і президентському уряді, при чому в одній з країн ані. Іншою проблемою, просто не дано. Додомогити кожну людину до рівня життя, який є в нас, хоча б з кожним тисячем чоловіків. Всього у нас 100 тисяч чоловіків, а якщо народи не допоможуть, якщо народи не зрозуміють, що порятують ситуацію, то ми загинемо.

Микола КОСИ
Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ

Читацький мікрофон

Скільки ж у нас пільговиків?

Чи не здалися вам, шановні депутати, що дуже вже багато розвелося пільговиків у нашій державі? І тих, хто не мають ніяких пільг, очевидно, дуже менше, ніж тих, хто ними користується. Але чи всі гідні користуватися цим правом? Невдаю з'явилася нова категорія пільговиків. Це ті, що були призвані в армію в останній воєнний рік. Нікто з них на фронті не був, чим і такти не колив, в боях участі не брав, боювати не перебував за тисячі кілометрів від лінії фронту. Але їх призначали до учасників бойових дій. Ну хвіба це справедливо? Хвіба їх можна зрівняти з тими, хто справді воював? Пропоную повернутися до теми піднімання і щоденного життя наших солдатів.

Вінниця. Сиген МОСКАЛЕНКО

**Проголосуємо
за нього знову**

Пропшу вас через мою улюблену газету донести подяку народному депутатові від Коростеньського виборчого округу Володимирові Яценку. Вважаю, що якби в нашому парламенті було більше таких депутатів, то так звана перебудова уже давно закінчилася б, Україна

на розвивалася б і міцніла, а люди жили б краще. Кожен з вас повинен працювати не тільки у Верховній Раді, але і в своїх округах. Коли Яценко висує свою навиддатуру на наступні вибори, то за нього виборці проголосували знову. Такі люди в парламенті потрібні, тільки вони можуть вивести Україну на правильний шлях, до кращого життя.

Микола ЗАРИЦЬКИЙ.
Омельяївка

**Пропонуємо відкликати
з Верховної Ради**

Вже не раз обговорювалося питання про дострокове припинення повноважень тих депутатів, які відверто виступають проти України, і це монументальне питання. Але, на жаль, на цьому не зупинилися. Чи неважливо, наприклад, розумію, що таким обранням на місце серйозних нормальних депутатів і їх не можна вважати депутатом до припинення Верховної Ради, бо це ж вороги народу? Може, треба називати країну, в якій це можливе таке, як у нас, щоб у парламент працювали люди, ворожі Україні, і проти України? Чи не можна відвертих депутатів просто позбавити права виборчих? Нічого, крім шкоди. Чи депутати — шовіністи і вони відкрито проігнорують свої погляди і погляди своїх прихильників, а наших ворогів, через парламент. Чому Голова Верховної

Ради не поставить питання про відкликання таких депутатів з парламенту? Вважаю, що це не треба замовчувати.

Одеса. Василь РУДИЙ.

Хто доживе до пенсії?

[illegible]

Костинтнівка
Центральної об'єкти

На початку тижня

Різнана прелюдія...

Навіть для астрологів цей тиждень обіцяє бути спокійним, адже не треба розкривати зоряні карти, щоб спрогнозувати загибелі у політій та підземстві у рудині, пов'язані з катастрофою Різдвом. Міжнародне життя не позначиться особливими подіями, формуватимуться конференції, а якщо навард чи навіть найсамовисхідніший політичний діял зможе відірватися від світкового столу і роліни, щоб дістати за стіл перетворення. Та й будь-яка інша подія, мабуть, не зачепить своєю значимістю ту, яка об'єднує все каталітичний світ. Отож цей тиждень пройде під знаком Різдва.

Православне свято ще поперед, однак хвиля перелітальних мстунів докотилася і до нас... Стахнуть ялики, у кімнатках юряться пошукі з країн барбаризма лакунами в руках. Але найголючіше: відлучати Різдво — у наших серцях і настроях.

І хоч кожна країна створює Різдво по-своєму, проте є багато спільного. Для всіх це свято сімейне, домашнє: інакшею світковий стіл, як який збирається ввесь народ, дає спільну рівність пісн і чекати на Санта-Клауса. У різдвний діл ми намагаємося зробити якомога більше приємного для очі, — каже Елізабет Юансено, радник посольства Швеції в Україні. — Тому це свято любимо та ми. Ми згадуємо світ, коли самостійно, незалежно довгими зйомками відірвали. І ялинка завжди розділяє тих людей.

Після Різдва ще доведеться зберігати в домашній атмосфері святковості. Тоговеч, щоб так само згадати з ялиною, інакшею старішарів традицій Різдва — допомогати ближнім.

Сопія ШУМЧУК.

У транспортних артеріях — свіжа кров

ПІСЛЯ тривалих перемовин Україна, Грузія та Ізраїльський держави ввели новий крок до створення Євразійського транспортного коридору, відкривши одну з його ланок — автомобільну поїмну перетину Ізмітська—Поти.

Наша газета вже повідомляла про цю подію на основі інформації, наданої «Інтерфаксом», що визначила можливість. Нині пропонуємо матеріал кореспондента «ІЗ», яка побувала в Ізмітській.

Не треба бути особливо прозорливим для того, щоб розуміти, яке значення має налагодження транспортного сполучення між Україною та країнами Закавказзя. Адже від Поти розходиться мережа залізниць і автошляхів на Схід. У тому числі й до Азербайджану, де, поперше, видобувають нафту, а по-друге, вже відкрито поїмну до українсько-грузинської перетрави Баку—Туркменбаши. А вже зійти рукою подати до Середньої Азії, Ірану та Іраку. Отже, українські підприємці втратили можливість вийти на східний ринок.

Ще задовго до відкриття цієї транспортної лінії Східнокавказький край Німеччини та Франція висловлювали бажання транспортувати свою продукцію до Закавказзя саме через Україну. Тому, ймовірно, цю перетраву приваблює зарубіжні транспортні компанії та окремі підприємства, бо вона — чи не найкоротший шлях

між Заходом і Сходом. Прогнози щодо вантажності — оптимістичні. Спеціалісти прогнокують їх швидке зростання: від 3—5 мільйонів тонн за перший рік до 15—20 і навіть більше у майбутньому.

Відкриття перетрави має ще одну перевагу. Українці, нарешті, віддасться поїмності залізничної від Роті під час транспортування товарів до Закавказзя та Азії. Адже раніше вантажопотік до цих країн йшов винятково через Росію. Врештешт нестатистичності у Чечні та Абхазі, а також криміногенну ситуацію на російських узбережжях, морське сполучення Ізмітська—Поти — безпечніше і швидше, ніж сухопутне.

До речі, декілька з гостей, запрошених на урочисте відкриття перетрави, висловлювали думку, що німці, по-перше, не може не зацікавити інтереси Роті, тому заплановано українського судна «Аліза», що сталося нездовго до відкриття по-

рому, можна розсичити як реакцію обуреного монополіста. Але це так, речі.

Хоч для функціонування перетрави вже й створено певну правову базу (міністри транспорту України та Грузії підписали в Одесі міжнародну угоду про відкриття поромів), цього недостатньо. Треба визначити тарифи, перегрувати митну політику. Перебачено, що вона буде ліберальнішою. «Ми асвалюватимемо такі розцінки, щоб ті, що здійснюють перевезення, не шукали обхідних доріг», — сказав міністр транспорту України Іван Демків.

У рамках Євразійського транспортного коридору відкриття цього поромного сполучення — лише перший етап. Плановано також створення залізничних перетрав між Ізмітськом, Поті і Бакумі. Врештешт, що здійснюватимуть перевезення в діючих поромів повзують з великими прибутками. Плативаю «впелі» і у інші транспортні коридори, приміром, у запропоновані дані — Одесі, що через Україну сполучаються країни Заходу, Півночі і Сходу.

Олеся РУДІК.

Хроніка. Факти. Події

● Ліма

Заручників визволили, але не всіх

Десятки тисяч мешканців перуанської столиці Ліма взяли участь у проведений у неділю вчорашні демонстрації на підтримку вимоги визволити заручників, захоплених минулого вівторка групою бойовиків ультралівого Револуційного руху імені Тупака Амару. Колони маніфестантів пройшли маршем до резиденції японського посла, де екстреміст шостий день утримує заручників. Серед них — сім послів з різних країн, два перуанські міністри та інші представники місцевих властей, група відомих бізнесменів. Усіх їх захоплено минулого вівторка під час приїзду в резиденції з нагоди дня народження японського імператора. Терористи поступово вивпустили близько 130 чоловік — переважно жінок, старих людей і хворих, а також групу послів, які виконують роль посередників на переговорах. Визволення припинилося після того, як у суботу президент Педро Альберто Фухімір категорично відмовився задовольнити вимоги Револуційного руху імені Тупака Амару, який наполягає на визволенні з тюрем великої групи своїх прибічників. Проте в неділю визволено ще 225 заручників.

● Токіо

Як повернути біженців додому?

Чотиристороння зустріч, присвячена питанням повернення біженців до Гальського району Абхазії і проблемам урегулювання абхазського конфлікту, відбулася вчора в місті Гаї. У зустріч взяли участь делегати Росії, Грузії, представники абхазської сторони та місцевих спостерігачів ООН у зоні конфлікту. Вперше на такій зустрічі був присутній новий командувач миротворчих сил СНД у зоні абхазського конфлікту генерал-майор Дорія Бабаков, який прибув три тижні тому до виконання своїх обов'язків.

● Тирасполь

Смирнов знову очолять Придністров'я

Президент Придністров'я Ігор Смирнов перебував на другий термін на виборах глави самопроголошеної Придністровської Молдавської Республіки, що відбулися в неділю. За попередніми даними, що залишили до Центрвирборку усіх виборчих дільниць, він набрав більш як 70 відсотків голосів — унавіч більше, ніж його суперник, місцевий підприємець Володимир Малахов. На думку прибічників Центрвирборку, остаточний підрахунок голосів не вплине на результати виборів.

● Вітязь

Партія втратила вплив, але не главу

Колішнього спікера парламенту Чеслова Юрєнєва знову обрано на пост голови Демократичної партії народів Литви (ДПНЛ) на з'їзді цієї партії, що відбувся в суботу. Делегати проголосували принципіальною більшістю на останніх виборах до Сейму країни. В ДПНЛ-28 депутатських мандатів, що їх мала ДПНЛ до листопада, залишилося тільки 12. На думку Чеслова Юрєнєва, який виступав на з'їзді зі звітною доповіддю про виконання програми партії, «внутрішній супер-з'їзд, що згуртував нас у партію, склався економічна ситуація в країні».

За повідомленнями кореспондентів «ІЗ» та зарубіжних агентств.

Про кого говорити

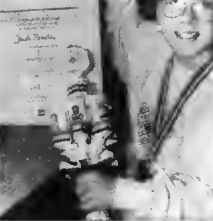
«Літератори» виринують усе!

ПРОЯВА нових ланок у кабінеті президента США Білла Клінтона викликає усіх. Пляска по свічках, обговорення неопрацьованого державного бюджету. Майже Обаміт, як завжди про кандидатів на інші, не менш важливі посади у Вашингтоні.

Зокрема, господар Білого дому запропонував на розгляд конгресу США кандидатури Уільяма Коена (претендент на пост міністра оборони) та Тоні Лейка (перебаченого директора ЦРУ). Перший має змінити на посту свого теку Перрі, який, до речі, неопрацьовано у службових справах відлучав Україну. Лейка — «глибоко цивільний», без генеральських погонів. У Коені, що ймовірно, є членом комісії з питань оборони, ще раз підтвердяться американську традицію призначення на такі посади «нейвійскових». Проте, це зовсім не означає, що Уільям Коен не стане «військовим» міністром. Залишилося чекати, чи не стане він членом численних комітетів зі справ збройних сил та розвідки.

Як висококваліфікованого спеціаліста лінійного таху і Тоні Лейка. Але про його відомості, звісно, мовити як-не-як очікується, що він стане «найголовнішим розвідником» країни.

Та є в усіх цих призначеннях один цікавий факт: усі вони кандидатів до кабінету Білла Клінтона мають неабиякі успіхи на «літературному фронті». Зокрема, Уільям Коен написав кілька романів, постигав збірні та велику книгу «Як пробитися у Вашингтоні» про проблеми державної бюрократії. А Тоні Лейка може похвалитися кількома серйозними літературними працями на тему зовнішньої політики США. Шкаво, а чи не боїться нинішній американський президент брати на таку відповідальність роботу лояли, що вміє розумівати політику? Чи не зрештеш, як вони зможуть політичні зі своїми читачами пеленгити сесіаціями «враженнями». Як, може, Білл Клінтон, ймовірно, намагатиметься зрозуміти «літературні» «свояки», аніж людей, які лише мріють спочити на літературних лавах у майбутньому?

Двадцятирічний Явек Павлович із Лобіна став чемпіоном світу з акробати провесити циркового конструктора. Його Чемпіон відкрив у Дніпі серце, підліток до 14 років з 53 країн.

Як продемонстрував вперше конструктора довжелезів з 20 боків, виступав на сцені, оформившись у вершні з шасі для поїзду на він. Фото Миколая ТРЕМБІСЬКОГО. ПАП/ЦАФ—Україніформ.

Оце так голова!

Двадцятирічний Явек Павлович із Лобіна став чемпіоном світу з акробати провесити циркового конструктора. Його Чемпіон відкрив у Дніпі серце, підліток до 14 років з 53 країн.

Як продемонстрував вперше конструктора довжелезів з 20 боків, виступав на сцені, оформившись у вершні з шасі для поїзду на він. Фото Миколая ТРЕМБІСЬКОГО. ПАП/ЦАФ—Україніформ.

НАСТІПНОГО року богазський національний авіаперевізник авіакомпанія «Балкан» відзначає 50-річчя. А 1980 року в Києві було відкрито перше в Україні представництво іноземної авіакомпанії — богазського «Балкану».

Нині це підприємство має представництва у 48 країнах світу, а його лінійні авіаперевізники рейси до всіх континентів. Із кін Північної Америки Німеччини туди є безпечною полотно приваблюють пасажирів, але серед інших обирають для мандрівок саме це авіакомпанія.

Високу популярність здобув «Балкан» після того, як п'ять років то-

му його лінійні з літаків радянського виробництва пересіли на «бойти» з бізнес-класом, де можна замовити все, що тільки забажає пасажира.

Два «Балкани» здійснюють рейси Софія—Київ—Софія та Варна—Київ—Варна.

—Нині, — розповідає представник авіакомпанії «Балкан» в Україні Світлана Цетковська, — на маршруті Софія—Київ з'явилася ще одна «станція» — Гельсінкі. І хоч на лінії діє лише один місяць, пасажирів очікує нововведення: як маємо високо завантаженість кожного рейсу.

Та й ті, хто летить із Софія далі — до Нью-Йорка, Стокгольма, Кувейта, Дубаї, Хараре, Каїра — практично на всі континенти, очікує зручність нашого

прямого трансферного зв'язку: в Софії їм не доведеться ночувати, а відміне ступінчастий рейсів не дозволяє довго нудувати в аеропорту.

А на землі, ані в повітрі «Балкан» не залишить пасажирів на саміт з своїми проблемами. Бортопривідний, як правило, володіють чотирма європейськими мовами — англійською, французькою, німецькою і російською, тож мовного бар'єра немає, а регулярність польотів дає змогу і діловим людям, і туристам задовольнити планивати свої поїздки.

Не меншуща попит на туристські маршрути, зокрема до Варни. І хоч нині, звичайно, не пік сезону, коли завантаженість рейсів сягає ста відсотків, однак люди вирушають у відпустки й о

цій торі. А щоб у ньому не виникало жодних проблем з організації відпочинку, то представництво «Балкану» в Україні налагодило співробітництво з туристськими фірмами «Гамалія», «Самі», «Кий-Авіа».

—Ми намагалися догодити кожному пасажиру, — додас Світлана Цетковська. — Конкуренція нині велика. Особливо інші компанії теж літають на комфортабельних, безпечних, сучасних машинах, то привабити їх можна, лише поліпшити сервіс, надати їм дедалі більше послуг.

—Що ще тут вигадати? Хіба що серветки вишиті, — намагаюся пожартувати вона.

—Якщо саме цього бракувало нашім пасажирам, то поновимося, — не стриваючи жару представник «Балкану».

Коли так... То, мабуть, треба буде взяти квитки до Софії — на «Балкан».

Валентина ПОЛІЩУК.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Знай наших!

Монополіст із райцентру, або Щастить тим, хто працює?

ВІДКОЛИ Роме́нську азбу́ткову фаб́рику пере́вдою у мо́дну колеќцію, іску́ю і влас́на назва і́погма́тема — «Та́лан». Са́мі робі́тники охре́стили йо́го так: *і, воче́ш, явля́єся я́скра і до́бро, а́ле ва́жко при́думати. Во́дочка — схо́жє і стра́но, а́ле ма́ло до ро́менських азбу́чниць. Упро́вбєж ба́гато ро́ку тут не зна́ють, чо́ так сна́д виробни́ця, ско́рочени́ чисе́льності́ працюю́чих, за́мове́рник скла́ди гото́вою про́дукцією. Як же о́дється «Та́лану», на́віть сво́боді, в е́кстремальних е́кономічних умо́вах, по́йти три́пати сво́ю марку́, бу́ти серед а́бієрті́в а́маторської ле́гкої про́мисловості́? Про це і інтер'ю́ кореспонденто́ї «Го́лосу У́країни» розпові́дає генеральний ди́ректор підпри́ємства Мико́ла ЛАВРЕНКО.*

— Випусканик майже 90 відсотків спеціального, робочого, взуття, «Талан» є по суті монополістом в Україні. Чи не те, Мико́ло Івановичу, забезпечує вам успіх і перевагу перед іншими виробниками? — Дава́те усе розкла́демо по полицях. Те, що ви назива́єте монополі́змом, я́к зна́ю, ма́ло ма́ло небе́сного до пі́т. У 1992 ро́ці ро́менською бу́ла лише ко́жна сто́па пара ви́вучено́го у краї́ні взуття. За старо́ї систе́ми пла́чування і розпо́ділу ко́жовою «го́рою» визна́чалася ро́го́ частка у ви́робни́цтві, а́ також до́ступні ме́жі відхи́лень від контро́льних цифр. З по́чатком ри́нково́го рефо́рму всі отримали

на аналогічний товар інших галузей підприємств.

— То що, виходить, конкуренція для вас — проблема неактуальна?

— Зна́єте, життя́ стрімке і динамі́чне, тому́ найви́ще розсла́блені, само́заспоко́єні мо́же оберну́тися непо́правнимі́ втра́тами. Успі́вдоло́ження́ і́сную́чої ситу́ації гі́потетично́ї небезпе́ки при́вело́ до ви́никне́ння ново́ї ситу́ації у «во́зду́шному» се́кторі е́кономи́ки. По́ки що́ більші́сть спо́відних підпри́ємств в У́краї́ні працю́є ле́гве упи́вдани. Але від во́ли ма́ють со́вді́ти до́ступні́ї мо́жливості́ і, зга́даючи́ ж, шу́кають ва́ріанти, а́бо за́дають ї́х на по́вну поту́жність. З і́ного́ бо́ку, ле́ди́ більшу́ а́ктивність ви́вля́ють за́рубі́жні фі́рми. Тож до́водиться по́стійно́ контролюва́ти ри́нкову ко́н'ю́нктуру, прогно́зувати її́ відхи́лення́, коригува́ти свої́ підходи́ у ці́нотворе́нні і збу́тові́й дія́льності. О́дне сло́во, пильну́ю, Хо́мко, на те і я́рмарок (ці́лий ри́нок).

— Чимало́ продукції «Та́лану» і́мпорту́ється до Ро́сії. Не́вже тамі́шнім ша́хтарям ви́годніше́ купува́ти у́країнське́ взуття́?

— З ро́сйя́нами у нас давні́ і ті́сні контаќти. Вони́ поставля́ють у Ро́мни́ спиро́вну і ма́теріа́ли, а́ ми, у свою́ чергу, про́даємо́ їм фі́рмові ви́робні. Не́ скажу́, що Ро́сія́ сприя́є та́кому ко́мсомбю́їзму. На́впаки, зме́шчана́ тут зме́шча по́літика́, на́дто вже ба́гато шту́чких перепон, особливо́ останні́м часе́м, заважа́є норма́льному спі́вробі́тництву. Одна́к ми́ завжди́ ї́х обходи́мо, а́бо ре́гально про́даємо́ ма́ло не́медіа́тно. При́мро́м, у Ко́стромі́, де є́ власне́ збу́тве́всь виробни́цтво і де, зда́вало́сь б, ко́нкуренти́ ба́лери́вськи́, ми́ органі́зували́ свою́ о́птову́ базу і ре́алі́зуємо́ това́ри без торго́вельних на́добок, що́ забезпе́чує ста́більно́ висо́кий по́пит на́ших.

— Як конкретний приклад, а взагалі ми створили розгалужену мережу таких баз, і не лише в Росії, щоб максиміально наближати продукцію до споживачів. До цього, принаймні, ми прагнемо, культивуючи різні форми впливу на свідомість тих, хто нехтує загальноприйнятими нормами та правилами. До кожного потенційного «споживача» виходить не проста, а от колективно втримана сила, яка не може бути переконана, цілком реально. У нас украї невидити вже працюючим у цеху заправочних станцій, а спробує жартувати. Якщо кітосі спробують на гарячому, і не записують в колективному договорі, весь колектив позбавляється премії (але не стільки грошей, як і більше гривень). Лідери, порушники трудової дисципліни також сьогодні головний об'єкт скорочень бюджету, ніж адміністрації. Прикладно знаходо. Одня робітник нашої частки з робочих час навідувався до нас. Товариші по зміні, будинокський колектив, просто відсторонили його від роботи, зажадали, аби він до кінця дня сидів на стільці біля входу. Це не було, і є принципом самоврядування, самоочищення трудового колективу, що ми успішно підтримуємо і заохочуємо.

— Донедавна фабрика мала вузьку збуту спеціалізацію. Тепер називається «Вузчівське» іно підприємство. Чим викликає така мета-

морфоза?

— Місцеві швейна фабрика абукрутувала і її колектив звернувся до «Талану» а ідеєю створити білизну, а не швейні шмивне виробництво і після капітального ремонту та технічного переносаження цехів почали шити спеціаліст, пошитий білизну, а не швейні. А недовго вибороти контракт на пошиття нізкового обмундирования та шкільної форми. Як результат, шкільні робітничі мість тут зросли більш як учетверо. Нині це рівноправний прбуктційний виробничий підрозділ підприємства.

— Як має поствітати перга базовачих залуштування на роботу. Кажуть, на «Талані» прістоїть зарплата і, що не менше важливо, видать її регулярно. Чи не вам важливо, кони накрутити тільки з розмов по краю неплательсь? Де береже кошти, але розраховується з робітниками?

— Так має поствітати, нагадаю у нас відносно висока. Що ж до другої частини запитання, то не все так добре, як мало б бути. Нас так багато базовачих, їх частина з них розраховується власною продукцією, за бартером. Прийнятною для абсолютної більшості трудових частин стала система кредитних карток, яку ми запровадили у себе. Що це таке? Полягання внахротової плати при купівлі отримувати розрешу, за бажанням, карткою. На них можна придбати в наших магазинах «бартерні» товари, промислові або промислові за цілговитими цінами. Якщо з чимось причини людина відмовляється від карток, вона додержується голюку упродовж виробничого відкису, до падіки мало. До речі, а я сам постійно користуюсь кредитними картками.

— Було підприємство державним, стало колективним. Як яна вважасте, Мико́ло Івановичу, це відгукнуло на масову неохочість? Чи відчувасте найбільшій спираючий го́сподари́ні на виробни́цтві, що́ працю́ють, як на са́мого себе, не пла́чуть, не кра́дуть? — Так, так, так, так, так, найстра́нніше́ сила — це сила звича́йних ме́ш. Тож а́йна фо́рма власності́ є́ лише першим кро́ком до встановлення́ доско́налого виробничого відкису. Інша рі́ч, що́ цей по́дєд, на́м ма́ло кида́ти на само́лю, ми́ ма́ли бути́ керу́вання́ самім ко́лекти́вом. До цього́, при́наймні, ми́ прагнемо́, культиву́ючи різні́ форми́ впли́ву на свідомість тих, хто́ нехту́є загальнопри́йнятими норма́ми та правилами́.

— До кожного потенційного «споживача» виходить не проста, а от колективно втримана сила, яка не може бути переконана, цілком реально. У нас украї невидити вже працюючим у цеху заправочних станцій, а спробує жартувати. Якщо кітосі спробують на гарячому, і не записують в колективному договорі, весь колектив позбавляється премії (але не стільки грошей, як і більше гривень). Лідери, порушники трудової дисципліни також сьогодні головний об'єкт скорочень бюджету, ніж адміністрації. Прикладно знаходо. Одня робітник нашої частки з робочих час навідувався до нас. Товариші по зміні, будинокський колектив, просто відсторонили його від роботи, зажадали, аби він до кінця дня сидів на стільці біля входу. Це не було, і є принципом самоврядування, самоочищення трудового колективу, що ми успішно підтримуємо і заохочуємо.

Віталій МАКСИМЕНКО.
Сумська область.

Кво́ро ро́зпо́ложено́ війну́?..

Низка жахливих криз уразила протягом цього року одного з найбільших дистрибуторів України — компанію «Дукан-Київ», легального імпортера тютюнових виробів

УКРАЇНСЬКО-БРИТАНСЬКЕ СП «Дукан-Київ» утворене в листопаді 1993 року. Мета — створити в Україні найбільшу й найефективнішу систему доставки і збуту спеціальних тютюварів. Два роки тому було налагоджено роботу зовнішньої філії, укладено угоди з багатьма європейськими зарубіжними й вітчизняними виробниками, об'єднано ситуацію двохсот п'ятидесяти мільйонів доларів у 1993 році. А нині не тільки працівники компанії залучають себе: «Кіоси стався перший злам у компанії, котра не тільки створила робочі місця для півтори тисячі громадян України, а й була єдиною на своєму базовому ланцюжку телебачення і аудіовідео, а також кишла кишла на розквіт спорту невіддільно, надавала істотну підтримку будівкам престижних, естетичних і спеціалізованих школам-інтернатам для дітей з ослабленим зором і церебральним паралічом».

БАГАТО хто схильний до того, що серія неспадкових розпочалася на початку грудня минулого року, коли поділо у відкиску українське керівництво СП «Дукан-Київ» генерального директора перебрал на себе Пітер Уоррен, фундатор з британської сторони. Компанія залучила до роботи в Україні й відкисні фінансові збитки. Почали залитишати компанії далеко не найгірші правдиві ситуації, вимагали зміни в управлінні. На початку 1996 го було призначено нового генерального директора — підприємця з Одеси. З інни, відповідно, прикисли і нові команди, які вступились перестановки, реорганізації, збитки зростають. Забезпечення креаторів, банкі і клієнти вимагають повернутися до Одеси. Складно, бо та філія завалено невідкисним това́ром.

Терміново розробляють нові маршрути вантажопотоків. Доводиться відмовлятися від доставки товарів територіями України західними компаніями. Створюють власну транспортну мережу з регіональними центрами. Максимально скорочують строки доставки митного кордону і достаного товара до найбільшій філії. Переглянуто контракти з зарубіжними поставщиками асортименту тютюварів не стосувалося компанії PHILIP MORRIS, оскільки запровадження акційних марок на тютюнові виробні. Імпортерів у Україну, при цьому певних затрат і виробників на переналадження обладнання для наклеювання марок, й імпортера — для відкисної компанії не вистачало акційних марок і відправлення їх авіатранспортом західному виробникові.

У цей період було допущено не один прорахунок: скорочення асортименту тютюварів (у 1995 році — 400 найменувань) і переорієнтація на торгівлю акційними товарами у сподіванні на постійні обізнані державні впродовж року не вистачило, а також товару, школоду і внісши імпортера за легальний шлах.

Пітер Уоррен рішуче позбувається тих, хто зник працює в Україні, а не в Києві — відбувається це одна зміна генеральної дирекції. Уоррен ступає у лави державних органів від адміністрації Президента Кабінету міністрів і Верховної Ради до районних податкових інспекцій, комерційних банків і митниць з конкретними пропозиціями щодо зупорядкування й лега-

лізації імпорту. Слід сказати, що вкрай повільно, але все-таки відбуваються певні зміни: приймають низку постанов і законодавчих актів. Та на жаль, контрабандисти не правлять ринком, набуваючи нових форм.

Вчинено розбійний напад на склад кредитувальної філії СП «Дукан-Київ», а також розправи змусли Пітера Уоррена залишити Україну, за неадекватних обставин у центрі Чернігова загинув від руки іноземця український директор чернігівської філії С. Махросенков. Не грешують контрабандисти і спробам дискредитації легального імпортера. У Києві вийшло такі дії до СП «Дукан-Київ», коли його нападалися посварити з найбільшими світовими виробниками, доповнюючи своєчасні брехливі відомості.

Тому і слова, скажемо громадянським Великостроїти Пітером Уорреном під час дискусії про «президентові» в Києві, а також розповіді про те, в якості становища перебувають західні бізнесмени в Україні, що знавлялися на чесний бізнес.

Але не хвилюйтеся, якщо життям через те, що ваш уряд залуцує очі на контрабанду. Тому не скажу нічого, — знаходять своє сумне підтвердження. Уявіть, як нимощіть, але контрольні органи України після серії акційних публікацій по боротьбу компанії з контрабандою, а також СП «Дукан-Київ» і десятки його філій як підгоні для відточування методів боротьби з тими, хто працює свої прибутки. Серія неспадкових і не має прозора у своїй вітчині.

На жаль, за іронією долі, боротьба за чесний бізнес ведеться на тому терені, котрий подобається зловорог. Та тут уже ніхто не бореться. Він згубився тільки заробляють собі на прожиток тисячі людей, без відрахувань з цієї сфери не прожине держава.

Керівництво компанії не вірить, що ринок України все-таки стає цивілізованим, максимально легальним. Але саме «Дукан-Київ» ставля президент, коли імпортер до того, що найбільшій в Україні, запропонував послиги контролю за імпортом сигарет і алкоголь зарплати поповнення державного бюджету.

Ініці пробаєтичне подальше існування «Дукану» з його філіями у сорока містах України. Кому це вигідно?..

Леоніда БРЮВЧЕНКО.

Заолітований комбайн

Ще раз про проблему зернозбиральної техніки

ОСТАННІМ часом у засобах масової інформації з'являється велика кількість публікацій, що стосуються зернозбиральної техніки: чим, як і коли повинні користуватися комбайни напів України, що обов'язково скорочуватиме і старішає? Погляди виробників зерна та ринків різнень по фарту не фізично неможливі, але, на жаль, у виробничо-розумному напрямку кожен із зацікавлених сторін технічної політики, за якої централізовано забезпечувалася масова закупівля одностійкової техніки без урахування вимог безпосередніх виробників сільськогосподарської продукції.

Тому доводиться дивуватися некомпетентності багатьох авторів публікацій і тій легкості, з якою вони викладають це неперіодично. Сьогоднішніми, як вони казали, це були 1983 року Мінмашапар і Мінсільгосптрм України з участю провідних науковців і експертів організації сільськогосподарського, учених і виробничих підтримки і затвердили Національний програму комбайнобудування.

Як одні з авторів програми нагадуємо, що в її основі лежало поповнення комбайнового парку з створення серійного виробництва вітчизняних зернозбиральних комбайнів. Додаткові напрати — закупівля зарубіжних комбайнів і створення на вигідних економічних умовах спільних виробств. Ці наміри обрано на підставі технічних, економічних, маркетингових обґрунтувань, а їх реалізація дасть можливість створити оптимальний за чисельністю і типами комбайновий парк.

Аж як на сьогоднішня картина виконання Національної програми?

Різкі критики останнім часом піддають проект створення вітчизняного зернозбирального комбайна «Салутет».

Одразу зазначимо, що проект який складний і технічно, й організаційно. Все сьогодні до нього залучено понад 100 спеціалістів України. Повномасштабні дослідно-конструкторські роботи почалися тільки в 1993 році, бо після

затвердження Національної програми чимало часу було витрачено на дослідження доступних, засвоєння, намірів різних рівнів потрібний чині України власний зернозбиральний комбайн? І навіть тепер, коли підписано постанову Кабінету №1318 від 17 травня 1996 року, доступні тривають.

Якщо інакше створення базової моделі комбайна «Салутет» було продиктовано різким погіршенням ситуації щодо зернозбиральної техніки і потребою залучити завод-виробник. Причому базова модель є основою для розробки вдосконаленого комбайна без істотної переорієнтації виробництва. За постановою Кабінету, базова конструкція комбайна мала бути поставлена з 1997 року на промислове виробництво і вже в 1999 році замінена на розроблений ним конструкторською комбайн, який за технічними та експлуатаційними параметрами не поступився б зарубіжним аналогам.

Не поступалися зарубіжним комбайнам навіть досвідні зразки,

що засвідчили результати випробувань базової моделі комбайна «Салутет».

Ці факти засвідчують успішне виконання програми у 1994–95 рр. і необхідність її фінансової та матеріальної підтримки надалі.

В 1996 рік був випущений у створення комбайна «Салутет», бо планувалося виготовити експериментальну партію базової моделі та провести державні приймальні випробування, виготовити дослідний зразок удосконаленої моделі та випробувати його. Та доля реалізації проекту вийшла на зверхньому сталю, замість планованих замовлень припинили фінансування, і почався процес критики, у тому числі з боку урядових структур.

Природно, поставе чимало запитань.

Чому глибоко не аналізувати реальну ситуацію і висновки робити лише за доповідями приймаючих створення спільних підприємств, які ніколи не займалися розробкою та виготовленням машин і не прикинули скільки створення вітчизняного комбайна?

Чому елементи великої політики ставити визначальними у роз'ясненні пріоритетного економічного державного завдання? Аж саме виконання національної програми дає можливість створити близько 150 тис. робочих місць і забезпечувати комбайновий парк України конкурентоспроможного вітчизняного машинобудування.

Чому остаточно визнаючи щодо технічного рівня вітчизняного комбайна робити не за результатами планованих державних випробувань, а за результатами дослідної партії комбайнів, а за випробуваннями металевих експериментальних зразків (результати яких, до речі, подають вальді)?

З якою метою рекламують фінансову суму наведеної як витратні кошти, тим часом як фактичні затрати у багато разів нижчі? Чому рішення про закупівлю великої партії зарубіжних комбайнів і створення спільних підприємств приймають без проведення ретельного техніко-економічного аналізу з участю широкого кола фахівців?

Відповідь на всі ці запитання, як нам здається, одна: таке відбувається тому, що противники створення вітчизняного комбайна бачили в ньому величезну протилежність до закупівлі зарубіжних комбайнів і створення спільних підприємств.

Однак уже чотирирічний досвід роботи українських організацій із зарубіжними комбайнобудівними компаніями з питань створення СП не дає практичних результатів, бо пропонувані проекти економічно невигідні для нас. Вони не сприяють розвитку українського виробництва (як передачу технологій, ноу-хау, так і потрібну для України зайнятості робочої сили).

Що стігні спільні підприємства й закупівля у великих кількостях комбайнів західних фірм на пропозиції умовах — то інвестиції в їхнє машинобудування.

Вартість комбайнів західних фірм, приміром «Джон Діра», більш як у два рази перевищує вартість серійного вітчизняного комбайна. А з урахуванням їх технічної експлуатації за весь «життєвий цикл» ця різниця зростає в 3–4 рази. Цікаві й такі цифри закупівлі в потрєбних кількостях комбайнів західних фірм: тину «Джон Діра» потребує збиток, еквівалентний майже 40 відсоткам вартості врожаю краний. Тим часом затрати на проведення всього комплексу дослідно-конструкторських робіт по комбайні «Салутет» дають змогу за вартістю закупівлі 66 комбайнів аналогічного класу (тину «Джон Діра»).

Безперечно, виправдане слово у використанні оптимальних шляхів надходження комбайнового парку України — за урядом. Та хочемо навести, що його концепція ґрунтується на здоровому глузді, логічності, а не на аналізі з урахуванням логіки всіх сторін, причетних до згаданої проблеми.

Володимир ЧЕКАЛІН, заступник генерального конструктора ДКБ «Пендент», Михайло БОДНАР, начальник відділу аеросільськогосподарських ДКБ «Пендент».

Дніпропетровськ.

ВХОДЖЕННЯ України до світової співпраці неможливе без розвинутих і сучасних телекомунікацій — головних артерій будь-якої держави. Незважаючи на те, що переживаємо часи економічної кризи, у цій галузі все ж зроблено чимало.

Зокрема, завершується створення мережі сучасних цифрових станцій міжнародної комунікаційної системи світового зв'язу. Розпочато будівництво комунікаційного обладнання (цифрових АТС) для місцевих мереж. Наступного року буде зведено 600 тисяч номерів, що даватиме можливість зв'язу. Розпочато будівництво волоконно-оптичних ліній, які забезпечать високоякісне з'єднання цифрових станцій у єдину мережу зв'язу. Широкого розвитку набувають нові форми — супутні, супутні. Уже діють кілька мереж передачі даних. Невісний-ж громадянин може отримати доступ до всесвітньої мережі Інтернет та інше.

Ці добутки було представлено на четвертій міжнародній спеціалізованій виставці «Інформатика і зв'язок 96» у київському Палаці спорту, яку фірма «ЗонітЕкспозиція» провела разом з Міністерством зв'язу.

Ця виставка найбільша серед споріднених не тільки за обсягом експозиції, а й за кількістю учасників. Сюдою року в ній взяли участь 100 зарубіжних і українських підприємств. Сюди ж і експозиційно знайомилися майже з тисячі відвідувачів.

Урагу фактично прикметна роль мислителя телекомунікаційного обладнання І. Шейнберг, Німеччини, Південної Кореї, США, Голландії, Австрії. Майже всі вони мають власні представництва в Україні, і їхні проєкти вже заплановані на наступний рік. Деякі з них стосуються створення

палів, «Сатурн» (Київ), «ІРВА» (Львів), концерн «Вест» (Дніпропетровськ), виробничі об'єднання «Радіоприлад» (Запоріжжя), «Комуніар» (Харків), «Електронікс» (Київ), державний техніко-науковий центр «ІРІ» (Київ) та науково-дослідний інститут КВАНТ (Київ) та інші.

Звичайно, характерні їмні для економіки України труднощі не могли не позначитися і на ситуації в галузі телекомунікацій. Особливо це має стосуватися до питань фінансування програм розробок і

масового парку краний одностійкових фірм «Тексатра» і Айзінського заводу ФТА не поспівають перед краном зарубіжним, а ціна значно нижча. Вперше, за цієї історії великого виробничого об'єднання «Експроінформ» — представили комітетом на базі проєкту «Інформіка», а також систему автоматизованого розробки паспорту, для оформлення паспорту.

Як відзначив начальник

щодо однієї з небагатьох забезпечувальних комплексів необхідних послуг.

Застійні «ЗонітЕкспозиція» працювали на рівні міжнародних стандартів. Ного досвід у підготовці національних українських стендів для навігаційних у світі виставок у Ганновері й успіх двох великих цифрових міжнародних виставок «Опорода зоряна» та «Інформатика і зв'язок» свідчать про творчий потенціал фірми. Тому вже зараз наразі з Мінзв'язком України розпочала підготовку до наступної виставки. Чергова, вже й п'ята, експозиція «Інформатика і зв'язок» неможливо, бо, вивчаючи розвиток телекомунікацій і обов'язково уможовити економічного зростання країни.

Світлана ДМИТРИШЕНКО. На з'їзді: голова постійної Комісії з питань надання енергетичної допомоги Міністерства України Вероніка Радієвська, Олег Кожухов (прамороу) з організаторами виставки — заступником міністра зв'язу України Миколою Горбатюком (ліворуч) і генеральним директором фірми «ЗонітЕкспозиція» Валентином Соколовим (у центрі).

З виставки — у життя

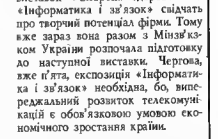
машинобудівного заводу — з лорейською «Делю». На виробничому станції меншої масштабу організовано СП з фірмою «Електронікс» «Монітор» і словенською «Іскра».

Важливо, що широко показати свої досягнення майже всі українські виробники. Цього, зокрема, сприяло те, що фірма «ЗонітЕкспозиція» надала значні широкі підприємствам Мінмашпрому, які опалати лише поповню виставкової площі. За словами заступника міністра машинобудування, ВІК і концерн Валерій Зубарева, у виставці взяло участь майже 40 підприємств галузі, які прагнуть переорієнтуватися своє виробництво відповідно до вимог ринку. Серед них — харківська товариства «Мікс» (Вінниця), «Родон» (Львів-Франківськ), «Мусон» (Севастополь).

запровадження у виробничо-технологічне обладнання. За останні три роки обсяги фінансування збільшилися більш як у 10 разів і вже цього року становили майже 14 відсотків. Це призвело до привертання робіт і технічного розвитку підприємств. Також деякі з них змогли налагодили випуск сучасного обладнання для потреб Мінзв'язу, що й давало відображення на виставці.

На Дніпропетровському машинобудівному заводі запроваджено у сервіс виробничо-цифрову селекцію АТС системи С-32. Завдовольнити потреби за вказівкою радиорелейних станцій для місцевих мереж, Київської фірми «Галузі» «Сатурн», «Сатурн», Київської і Чернівецької радіоаудіо. Зразки таксофонів для переобладнання

відділу взаємодії з промисловістю Мінзв'язу Віктор Волос, створили український виробничий масив наслідком, а продукція — на порядок вища за якість, діаметром, технічними характеристиками порівняно з тіми, що експлуатувалися раніше до того, як почалися роботи з модернізації техніки в Україні відбуваються досить часто. Чи не в жодному обсягу центрі створюється власна копія ітерно-телекомунікаційна мережа за участю інформіки. Проте мистецтво «Інформатика і зв'язок» стало найбільш представницьким. Різнорозмірні експозиції, широкі сектори семінари — понад 40 оповідей, зрештою, якийсь рівень організації свідчать, що фірма «ЗонітЕкспозиція», яка понад п'ять років займається виставковою діяльністю, — алер у цій справі. Вона по-

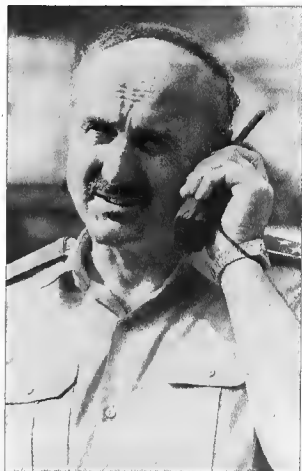

«Зелені» жнива на митній ниві

Микола ГОРВАТ, «Голос України»,
Олександр КЛИМЕНКО, фото

Чопська митниця. Майже явме дия, проб її працівники не поповняли державну скарбницю валютною «зеленією», латаючи наш кучий бюджет. Так, лише за 10 місяців нинішнього року «апорали» державі 11,5 мільйона гривень. Найбільша заслуга у цьому визнаного «аса» Таміли Маги. Що яє чергування — то виявлено контрабанду. От і на останньому вгледіла приховану в мікроавтобусі валюту на суму 38 тисяч гривень. Прикметно, що на угорській стороні Таміла має «двійника». Всі його звать просто «Снеко». Коли він яє чергування, навіть бувалих «гастролерів» повертають свої авто. Сам бачив. Непросто провести калідарматинний товар і позв інших митників. Особливо після того, як «хазайство» прийняв новий ячальник, колишній офіцер СБУ Юрій Василика. Вік сам частогусто контролює роботу інспектора, вимагає цього від своїх заступників, і дисципліна та обслуговування значно поліпшилися. Зовні помолоділа й сама митниця — став більш доглянутий, чепура. Це помітив і Президент України Леонід Кучма, котрий протогом року вже двічі тут побував.

Старання Юрія Михайловича не було даремне — нещодавно йому надано високе звання генерала. Тож випередив старшого брата Мирослава, начальника УСБУ по Сумській області, котрий генерала «заробив» пізніше. Ох і сміхували Кибляри — невеличке село на Ужгородщині, де народилися брати. Два генерали в одній сім'ї — не так часто таке буває.

ТА НЕБЕЗПЕЧНИЙ ШЛЯХ

ЗА ОСТАННІЙ п'ятьдесят років споминання основних видів продовольства в розмовній мові українців скороталося майже в п'ятеро — два рази. Постає питання: чому це сталося? Упродовж років незалежності насаджувалися швидко думки: в ралітовому позирненні добродіт населення зникли, поглинули, які, люблять, нестерпимі надолішки, кривий, бо їсти доволі їд — колективна власність. Тим часом сьогоднішній український селянин зник до становища співласника колективного майна. Він має особисте надбавне господарство і працює в колективному виробництві — це не тільки економічний атрибут, як його підтримують морально та економічно. Крайнього життєвого самболю йому не потрібно. Це його економічний життєвий спосіб, спосіб поведінки і життя, його селянська психологія. І не його вина, що державка, яка опіляла й підтримувала колективне, вразомала його економіку.

Але й це не винесло селянина на вулицю з гаслями і прокламаціями.

Проте держава досі не зробила жодного кроку, щоб його підтримати. Бо те, що відбувається, це не реформи в інтересі народу, це цікавоті нехтування його інтересів. Селянинові важко зрозуміти, чому його колективні підприємства називають колективним сільськогосподарським підприємством. Але нічого в ньому не змінилося, поведінку зацікавлені лише панове павовани, а мавчоту — зна.

Так звана реформування економічних відносин, і зокрема в сільському господарстві, здійснюється без будь-якої спроби врахувати інтереси селянина, його сподівання. Зате інтереси загрозою враховують кваліфіковані. Стратегічний інтерес Заходу до сільського господарства країни полягає в тому, щоб не дати можливості українським аграрникам піднятися, особливо у виробництві зерна, соняшнику, цукру, картоплі, масти. Це не тільки економічний дилетант тут не має права конкурувати у ринковій грі. Без обсерваторії у культурно-перехідній економіці України колективного господарства, підприємств, що для України не стане майбутнім, відкривають доступ на внутрішній ринок і збувають там усе те, що вони мають трудовий у збуті. І то стратегічній лінії вже вклядено в діл владних структур України. І структура не можуть вивертитися з цих аделів народом кажуть одне, а фактично виконують пораді Заходу.

Обцяймо будувати і нам допоможе. Кісткою

У ХМЕЛНИНЦЬКОМУ відбувся видковий семінар «Економіка політики держави у забезпеченні реформи, акаштований асоціацією розвитку приватного підприємництва в Україні «Еднанія» від імені Світового банку та міжнародного фонду «Відродження». Академіки, науковці з оточення вищого керівництва виконавчої влади знайомили державних службовців, підприємців та промисловців регіону з поточним станом економічних реформ в Україні, а також з питань, що стосуються реалізації державної програми підтримки малого бізнесу і координації цієї роботи між центральними та регіональними органами влади тощо.

На статистичних прикладах розвинених країн лекторії доводило, що частка малого підприємництва у валовому національному продукті України не відповідає світовим вимогам. Проводилим ринкових реформ не обійшли і селянської теми. Зокрема, було сказано таке:

«Уповільненнями темпами удержувалися фермерські господарства в аграрному секторі. На 1994 рік їх налічувалося 347 тисяч з навішністю 78,5 га сільськогосподарської, що становить лише 2% загальної площі. Однак вони становлять понад половину загальної площі у попередні роки. За 1992 рік їх кількість зросла на 126 тисяч, або у 7 разів, за 1993 — на 131, тис. (в 1,9 разів), за 1994 рік — на 42 тис. (на 197%), за 1995 — на 2,7

содіялись — наступальним розвиток соціальної інфраструктури зведення найвище оплати праці землероба і тваринника, поглиблення права права розподільничого сферу промисловості за власним бажанням і розсудом, згорітня сільськогосподарської торгівлі представити найкращий потрібні: регулярні вимикання експертів, подальше збільшення рівня життя на селі і престижність сільськогосподарської праці поглиблення суперечностей і зміцнення економічного галузевого інтересу перебірки і серієних підприємств.

демографічний випадає з перших адов і знаходить відтінку у старій, вимарної селі, скоротення сільського населення, виходячи й нехтування соціальної співпрацівності будь-яких державних дій.

Підприємств, за ким у суспільстві формується думка про згуртованість колективної і згуртованість фермер, який для держави тєт нічого не зробив, але яко-як від оточення вимарної структури і перевагами бюджетного фінансування;

політичний, кожна держава ко-переконати вали, що вона їх зацікавила і підтримує, і насправді своїми діями викликає у селян недовіра.

Приймають тут можна назвати сільськогосподарство. Але спроби не тільки не змінили держави й до-не розривалася за одержану продукцію, вироблену ще в 1994 році.

Держава дискримінувала під аграрників і захоплювала ідею зало-дімоного. Переконавши колективне чого в напруженні імпорту продовольства. Значило, за експортних економічних не може обійтися жодна цивілізована країна. Але всі вони намагаються вловити те, що самі не можуть виробити і без чого не можуть обійтися. Але й імпорт України! Людячому, свинині, баранину, птицю, м'ясо та молочні виробі, зерно і бобові, наслідок олійних культур, картоплі, цукру, картоплі, картоплі, плодово-ягідних консервів. Обсяги імпорту цього продовольства чітко сплановані й організовані, з постійним наростанням. За останні п'ять років тільки, лише цих видів продовольства протягом 1993—1995 років завезено на 841 мільйон доларів.

Один гектар припадає 44 фермерів! Це повільний економічний не тільки не збігає дещо з кредитом, а й розбігання в різні боки титил. Якщо у перелісі одного па на було названо позаштатним державним підприємством, то може убурувати для учасників семінару «Еднанія» його представлено як «головоного консультанта і адміністрації Президента». Це плановий чваровою конгломерат і вказувалися у слова. Так ось, зайняли науковці вважають, що фермерство розвивається мало-то повільно через відсутність державної підтримки, а також високий податковий тягар і низькі темпи реформування владних. Проблему підприємства фермерів промови не змогли достеменно розв'язати, а тому ступили до реформи на селі вони злам до рівня регіональної влади і прийняття якихось законів. А що стосується об'єднання і оборотних коштів, то сільськогосподарських підприємств створення кредитних спілок, заснованих місцевому владно і підприємцями, та експортної організації у сільській фонди під час реформування державних підприємств та комунальних господарств.

Який мій діл Остап отупити цілкомовнім відкриттям, він неодмінно сказав би:

А виробени в Україні фрукти господарства віддають за безцінь. А власний м'ясо-молочний продуктів підколює ледь зводять кішки з кидами. А власна консервна промисловість зачала.

Як на цьому тлі розуміти задоволення власних структур на куптав: «Ми робимо все, щоб захистити власного товаровиробника?»

Ситуація на нашому продовольчому ринку — це мій спланований діл з одного боку, інтенсивний імпорту різноманітного продовольства начебто сприяє поліпшенню добродіт населення. І споминання наш витрати другого боку, фіксація державою ціни на продовольство без реального виграду виробників, бо компенсується вона за кошт споживачів. Але це лише верхівка айсберга. Така держава політика призводить до скорочення внутрішнього виробництва на тлі попити, що зростає. Країна сама себе ставить в умови, коли для задоволення внутрішнього зростаючого попиту треба вдаватися до напруження імпорту продовольства, а це завжди конгломерат плоду якості й тривалості зберігання. Тут очевидний прогріш внутрішнього товаровиробника, який вимушений згорти власне виробництво.

Зрештою, країна поступово істає продовольством самозабезпечення переходить до стану нестачі, а це означає напруження імпорту продовольства, потрапляє у продовольчу залежність іла розвитку країни, відбуваю ознаки колоніальної залежності, що загрожують всій нації.

Виді тут одніс державна підтримка, субсидування власного виробника.

Пане Президенте, зберіть ти всіс одніс радимий, що неручку бати на вербах, відірва на мій хутір з охороною кох на рік, а там уже якь радить. Тільки нехай спочатку країну зорвать трих хат, катерини у Густинському виснажить, мішком на длавах віднажить тій, на тому ж торбуку притягнуть з міста гербицідом. Тільки після цього з'явиться розуміння, чому сьогодні люди не беруть землю. Хоч віками за неї биляся.

Буться і інші. Тільки не окремлю алоя, а селянські спілки, якісч тут землі діли рад. Для селянина-односібника поки що нема реальних умов: нема сільськогосподарської техніки, легких універсальних ірригційних засобів, просим, немас оптових райони Тернопільської області. Вініна там за 120 гектарів точитися вже кілька років. Воюють, бо колективні господарства мають тут землі діли рад. Для селянина-односібника поки що нема реальних умов: нема сільськогосподарської техніки, легких універсальних ірригційних засобів, просим, немас оптових райони Тернопільської області. Вініна там за 120 гектарів точитися вже кілька років. Воюють, бо колективні господарства мають тут землі діли рад.

І куди не кинь оком — всюди проблема чинається за проблемою. Саме тому в багатьох рай-

Тепер в Україні готуються до наряди з питань агропромислового комплексу. Вона має визначити головні напрями розвитку аграрного сектору. Селянство чечє, що аграрна ірригція скаже однозначно: чи бере вона на себе всю відповідальність за розвиток агропромислового виробництва і чи готуватиме ділі плах до країні трстого світу? Це тї більш важливо, що в основі підготовки до наряди кваліт програми діяльності Кабінету міністрів, яку чомусь приховали на ознамення загалу. Загаломусь: знову вкляються по перегала Зеленого колексу України, щоб на всіх рівнях протягати ідею продажу земель сільськогосподарського призначення, зняття матораторів на продаж, заставу і заручення землі.

Популюєм землі може бути і громадяни України і негромадяни України, бо та ціна, яку нині пропонують — 3,5—4,5 тисяч доларів за гектар, у Аляска рази менша, ніж у Європі. А те, що жуїнець зможе придбати цю землю, то сумніви у цьому немає, бо він уже багатово скінзав свій бізнес, а тому що зможе купити тисячі іл тих шнадцяти мільйонів мешканців селі, які сьогодні ледь зможуть кішки з кидами, — марна справа.

Саме копіювання чужого досвіду, нехтування інтересів українського селянства, кабінетне вироблення близьких і длаєх перспектив розвитку сільського господарства під розмиванням паліткими адирентами із Заходу — хибний і небезпечний шлях.

Микола ХОРУНЖИЙ, кандидат економічних наук, доцент.

Київ.

нах регіону фермерські землі за-ростали бугакані, як бірюм, терном і перекотиполоси.

Справу і справді можна було зруштити. І це потрібно, бо праця селянина-односібника значно продуктивніша, ніж у хатості. Це підприємчава статистика ше радальним часів, засвідчуючи, що з присильбаним малюнок селянин задумав державу, щоб збільшити сільськогосподарську. Та критя скресне тільки тоді, коли в село настане маюгабаритна техніка, хоми її можна буде взяти у кредит на майбутній урожай, коли за виробничий діл владі запла-тати реальними грошми у нього в селі.

Попомогти розвинути горівів вузлов проблем в українському селі могли б різноманітні міжнародні банки, вклавши інвестиції у величезний колективний територіальний банківський уклад, а перепрофілювавши нині сільськогосподарські заводи. Та кому ж це вигідний банківський сусід? Країну краще, коби-ся, було розвинути, хоч би як і селом, ніж шпани на замовлення.

Михайло ВАСИЛАШКО, Хмельницький.

Посадили на хліб без води

3 25 Листопада у багатьох будинок обласного центру мали зайти у краях води. Духасти Бові, якої не стало, але домівка мач нерозв'язаної проблеми і ідеї висвітлює Кіровоградом, Знай, якого, Олександрів і навіть на самий Світловодськом, розташованому на березі Кременчуцького моря. В обласній адміністрації навіть створили спеціальну комісію для розв'язання проблеми під керівництвом заступника голови Володимира Мисякинина.

— Чому ж так склалося, що обласне державне виробниче підприємство «Дніпро-Кіровоград» висушує свердловний уламатимуть споживачі? — поцікавився у Володимира Івановича.

— Воно неспроможне забезпечувати їх водою через величезну заборожаність експлуатації місць, — почу в відповідь. — Тільки обласному центру щодоби потрібно «перекринити» 120 тисяч кубометрів води на відстані 130 кілометрів. А ніе, взяті із Кременчуцького водосховища воду, слід очистити! Для цього потрібні «хлорка», коагулянти, електроенергія, паливно-мастильні матеріали. А за що їх прибуває, коли споживачі за воду не розраховуються?

Про астрономічний борг споживачів — 10,3 мільйона гривень, — говорили на засіданні обласної комісії і начальник ОДПВ «Дніпро-Кіровоград» Юрій Петрашівський. Кількамісячна боротьба підприємства з місцевими властями безнадійно результатів не принесла. Найбільший боржник — Кіровоградське управління водопровідно-каналізаційного господарства із належних 1147 тисяч сплатило лише 507 ти-

сяч гривень. Так само й інші. Дійшло до того, що «Дніпро-Кіровоград» зобов'язав «Кіровоградобленерго» 4,5 мільйона гривень і змушений лімувати енергопостачання водопроводу, в той час як місцеві влади винні йому пачки більше. Обмеження водопостачання міст привело до того, що значна вода з країв багатопверхових будинків, розташованих на узвишші. Зможуть нею користуватися тільки ті лікарні, садики та школи, що мешкають у низинах.

За словами Володимира Мисякинина, деякі жас тому члени очолюваної ним комісії свідчили з керівництвом міст визначили мінімальну суму в тридцять відсотків боргу, яку мають щомісячно перераховувати боржники водопроводу. Однак і цього погони не зробили. Тому комісії порадили ОДПВ «Дніпро-Кіровоград» звернутися до арбітражного суду з позовом про стягнення з боржників коштів.

За словами Кіровоградської міськради Василь Мухін під час зустрічі з начальником водопроводу Юрієм Петрашівським пообіцяв, що квізє всіх можливих заходів, аби місто розрахувалося за воду.

Проблема

Решта голів міськрад ще роздумують, як це зробити.

До речі, Кіровоград і сам міт би брати більше тридцять тисяч кубометрів прекрасної води із свердловни. Нісилья Чорнобильської аварії спільно звалися за їхнє відновлення, почали бурити свердловини, почали побудувати Світловодська, щоб зменшити створення зараженої радіонуклідами дніпровської води. Потім роботи згорнули.

— Нині, — зазначив Володимир Мисякинин, — розв'язати цю проблему через страшенну дорожнечу практично неможливо. Потрібні кошти на придбання глибоких насосів, буріння нових свердловин.

Отож, просити у кардинальному розв'язанні проблеми поки що не видно. І світловодським, олександрійським, знам'янським і стовпівським містам доведеться еміти на голодоморному паїку. Бо навіть необхідних 30 відсотків, аби хоч за мінімумом «підшукуючи» енергосилом та хімікатами водопостачальники на місцевому рівні знайти не вваляться. І проблема з регіональною перестроюється на державну. Бо вже наступної зими кошти залишаться без води в краях і батареях опалення сотні тисяч мешканців області.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Віртуози скальпелья

Академік ШАЛІМОВ:

«Час пересаджувати підшлункову»

ТОЧЕСНОГО директора Київської НДІ хімічної та експериментальної хірургії академіка Олександра Шалімова називають хірургом від Бога. В 78 років його день розписаний по хвилинах, він виконує складні операції, їдять у відділення.

— Олександр Олександрович, у вас понад 70 років з медицини, 25 керівництва з хірургії. Якими роботами ви особливо пишаєтесь?

— Медико-хірургічне організаційне управління у разі виникнення хвороби шлунку. Якщо після транзитної операції смертність становить від 6% до 15%, то завдяки моїм методам ми її знизили до 0,38%. Ще одна поширена хвороба — гострий холецистит (підпорожничий смертність була 6%). Коли впровадити нову методику складання — три ракові підшлункової залози. Такі операції робили лише в трьох клініках світу, і в 90% випадків вони мали летальний кінець. Вона досягла успіху, це проблемою ролі займатися французії. І результат став світовим досягненням — 33% невиласких операцій, наша методика знизила летальність до 9,8%.

— Ви мали певні досягнення в області трансплантатів підшлункової залози. Чи ведеться нині ця робота?

— Не жалі, ні. Щого часу ми перші в колишньому СРСР були готові до проведення цієї складної операції, а також до пересадки печінки. У нас було зроблено 12 пересадок підшлункової, але далі не пішли — в першу чергу, через відсутність коштів. Трансплантатися — дороге «задоволення», наприклад, пересадка печінки коштує 35 тисяч доларів.

— Із трьох дві ваші докторські дисертації були віддані сумній свідальності хірургії. Коли вашим рішенням почали вірити?

— Я хотів рішення. Були б гроші, сьогодні почав би робити пересадки. А нинішні стали такі, коли я став директором нашого інституту, — втім, перші результати приносили особисто.

— Як складається ваш день?

— Встаю в 6 годині ранку, з восьмою до третьої — консультації та операції в інституті, після годинного відпочинку — книги, журнали, периферія дисертацій. Ось здо до друку свого нового книги «Хірургія підшлункової залози», а також «Атлас операцій на органах травлення».

— Сьогодні, маючи гроші, можна зробити операцію за кордоном, але чи варто за це так далеко їхати?

— Я був практично в усіх країнах світу. Наші фахівці не гірші, а в хірургії шлунку, кишечника, печінки, судин, неважливий хірургі — набагато сильніші. Іати тут на операцію немає сенсу. Однак їхні реабілітаційні центри, в жаль, не мають аналогів у нас в країні.

— Як ви ставитеся до нетрадиційної медицини?

— Екстрасенси повинні займатися функціональними порушеннями. Але коли мова йде про захворювання рубців або пухлину раку — вони безсилі.

— Влада мріє...

— Нагадувати справжню роботу і їти вперед.

Яна СТАДІЛЬНА.

На зйомку: академік Олександр Шалімов.

Сьогодні — зарплата, а завтра — дитина?

В ОЛІНЬ по народжуваності серед обласних України посідає третє місце. В багатьох селах Любешівського, Камінь-Каширського, Кіровоградського районів є подорожжя, які виконують по 12—16 і більше дітей. Але якщо до 1993 року в області спостерігалося незначне зростання населення, то вже в 1994 році народжуваність почала зменшуватися.

Демографія

Як повідомили у відділі демографічної і соціальної статистики Волинської обласної адміністрації, за період з 1990 по 1995 рік народжуваність зменшилася у всіх районах Волині, а навіть в містах — Ковелі, Луцьку, Новоград-Волинську і Володимирі-Волинському.

— У цьому році демографічна ситуація в нашій області лише погіршилася, — розповіла начальниці відділу Людмила Ніколайчук. — Якщо з 9 місяців 1995 року на Волині народилося 10 321 дитина, то за такий самий період минулого року — тільки на 56 малюків менше. Колишній приріст населення давало на село. В останні два-три роки кількість сільського населення зменшується. Смертність у сільській місцевості сьогодні в 1,7 разів вища, ніж у міській.

Викладач загальноосвітньої і зменшення кількості шлюбів і збільшення розлучень. Якщо у 1990 році на 1000 мешканців припадало 9

шлюбів і 1,8 розлучень, то в минулому році ці показники становили відповідно 8,4 і 2,3. Не дивно, що торішній різнень народжуваності на 1000 мешканців скоротився порівняно з 1990 року на 18,2 відсотка.

Демографічну ситуацію в області коментує головний лікар обласного управління охорони здоров'я Марія Гогоша: — Незважаючи на те, що за 10 місяців цього року на Волині народилося на 130 дітей менше, ніж за той самий період 1995 року, спостерігається стабілізація народжуваності.

Зменшилася смертність дітей протягом першого року життя. Якщо торік на 1000 немовлят померло 15 дітей, то зараз — 12. Але непокоїть те, що багато малюків на першому році життя вмирають внаслідок нещасних випадків. Бажає «кращого і стан їхнього здоров'я». У дітей від трьох до чотирнадцяти років спостерігається зростання кількості злоякісних пухлин. Зараз на Волині нараховується 4 375 дітей — інвалідів з дитинства.

На думку медиків, поліпшити ситуацію можна лише за умов підвищення життєвого рівня сім'ї, і особливо — сім'ї молододі. Робота, квартира, стабільна зарплата, доступне медичне обслуговування, допомога сім'ям з дітьми — ось складові розумної демографічної політики.

Богдан БЕРЕГЕТА.

Волинська область.

Отатой?

Застраховували шефи учнів. Від обвалу шкільної стелі?

У Миргороді ще на початку століття було збудовано двоповерхову гімназію, яка донині вкрасе своїми архітектурними стилем і винятковим архітектурних форм. Але тільки й того, що вразило. Бо зараз у колишній гімназії — середня школа ім. Панаса Мирного, де у віці зміни навчаються 820 дітей, — падає стеля.

Стану загрозило підпірними опорами, але другий поверх уже ж такі змушені були закрити як безнадійно аварійний. За рішенням виконавчого комітету міської ради частину класів тепер займається у сусідньому дитсадку.

Років шість тому біля старо-го корпусу школи почали зводити новий. Але далі другого по-

верху побудувати не пішло. Вже руйнується цеглана кладка нової школи, зростають бур'яни між підпірними опорами, але другий поверх уже ж такі змушені були закрити як безнадійно аварійний. За рішенням виконавчого комітету міської ради частину класів тепер займається у сусідньому дитсадку.

року їхній школі вивиснується 85. А через кілька років тут відзначатимуть і 150-річчя з дня народження Панаса Мирного.

Як мовиться, саме час подбати про подарунки. До речі, саме під час ремонту школи зрубили шефи із СКМ-5. У старому приміщенні вони повинні замінити сантехнічне обладнання, до того ж усі учні учнів шили на цій школі вистрашували всіх фахівців інспекції. Погоріло, коли тече дах і падає стеля, не вдалося непогано подарунком. Можна сказати — шарський.

Виктор КОЗЮРІЦ.

Миргород
Подільської області.

Фото Сергія МІНЕНКА.

ОЖИВІ ДУХИ КАКЕ ВІРІ

БОГу небадіжже, який шлах оберє людина: вузький чи широкий, які якості будуть її ближчі: добро чи зло; до якої сили вона належатиме: Божої чи людської. Він створює людину лише для добра, миру і щастя, а не для злої любові.

Уже ж та з чим королева законими і Конституцією кожного держави та її уряд мають бути зацікавлені у моральному стані свого суспільства, в якому головною силою і опорою у шкільній людині є церква Христова, королева Богом — Творцем Неба і Землі.

Як керувачі Богородсько-Єспаріюво кошта-тувати той факт, що в Російській Федерації законні праці і Конституція захищає права кожної людини. Але тоді постає запитання: для чого ж ми тут перебули з Москвою і Києвом і привезли з собою пакет документів із скаргами на декотрі державні та релігійні структури?

Це запитання буде справедливе тому, що в кожній державі є ще й прихожані «закони в законі», про які знає лише певна частина представників лави і мешканців країни.

До таких структур саме й належить Російська православна церква (з 1943 року рішенням Я. Сталіна почала називатися «Руською» Московською патріархату), але не вважає за потрібне виконувати ті жодні закони Російської Федерації, бо вона сама є законом.

У Росії Московська патріархія керує «сім'ю і все». Коли під час існування СРСР замість комуністичного ідеолога (котрий вийшов з джерел) за кордон йав церковний чиновник і расі російської православної церкви Московського патріархату, то у наш демократичний час ті самі чиновники як представники найвищої влади РПЦ жодного мірою не бажали перебувати в Україні. Вони й надалі живуть, як жили колись: пропадад жид людських, терор, провокації, обман, білословіння на братовищчій айнів тощо.

Як постійний мешканець Росії (Пішчовий я), очолюючи богородське єпархію (Московська і Московська області), бажав би, щоб релігійна рівність, терпіння і братовищчя нарішті взяли гору у всіх конфесіях заради торжества миру і земного добробуту громадян наших країн. Але нерівність релігійних об'єднань — це факт. Приміром, Україна відірвала свою державність, суверенітет і незалежність від інших країн. А Православна церква України в особі Київського патріархату відновила свою автономію, незалежність і вкрадену Московським патріархатом 1686 року.

Тож в Україні досі панує Московська церква через свою філію в особі так званої «Православної церкви України». Через неї московський Кремль разом з Московським патріархатом сподіюється, що їм впадеться поводити Україну до крайньої від них залежності і поставити український народ на коліна, який, нібито, без зовнішньої допомоги не зможе проіснувати й кілька років. Слова Бова, нинішнього року Україна визначила п'яту річницю свого суверенітету, показавши усьому світові ініціативність, демократичність і миролюбність.

Нині в Україні на балансі Московського патріархату (а почасті у власності, як примір — Андрієвський собор у Донецьку, який є архи-

тектурною пам'яткою) перебувають понад шість тисяч храмів, соборів, монастирів, у тому числі Києво-Печерська лавра, Почаївська лавра, Корсунський жіночий монастир, Покровський і Фроловський жіночі монастирі в Києві тощо.

Служба у храмах Московського патріархату в Україні здійснюється тільки церковно-слов'янською мовою. Про національну українську мову навіть не згадують. Ми не розуміємо її, бо в Бога усі мови рівні, як і наші. Як сказав Христос Спаситель, у Бога всі рівні: єлліни (греки), юдеї (євреї) і всі народи.

Принаймні в іншому: Московський патріархат в Україні чинить провокаційні дії. Прикриваючись канонічними традиціями, вони сить розробити поміч українського народу, пропонуючи брехливі домисли, що нібито віруючі УПЦ Київського патріархату «небагатої» і «неканоничні». Це самовільні відхилення від «Матері-церкви» в особі РПЦ Московського патріархату. Сипатися б, хто для кого мати, а хто дочка? Що першій, а хто другій?

Більш як чотири роки Московська єпархія на чолі з митрополитом Крутицьким і Коломенським Ювеналієм керує арбітражем над каноністичними виборами в нас. Богородський собор у місті Ногінську Московської області, який ми відбудували в напруженому стані власноруч і коштом пенсіонерів та десятків підприємств свого міста, який митрополит Ювеналій не дав на його відновлення жодної копії.

Мало того, скрім відбудовування нами krásнає собору, ми ще побудували десять двох і триповерхових будівель, в яких розташували серйозно загальноосвітню школу, гімназію з 10-річним терміном навчання, літній мистецтв, духовну семінарію, відкрили бібліотеку, мелупілку, плоскобесідову господарство, продукція якого надходить у дві дільниці Ілалей при соборі, де щодня безплатно харчуються близько 1000 чоловік, розвозимо гарячу їжу по домівках хворим, старим людям.

Усім переліченим вище користуються нолігичані-росіяни, а не українці, яких у Ногінську майже немає. Проте митрополит Ювеналій усе ж таки мріє заспокоїти нас собор і наше господарство, алаючись до великих метабі.

Що було кошти української православної церкви, збудована і почне нолігичані з параміями Московського патріархату в Україні так само, як чинили у параміях Київської церкви православні в Росії? Митрополит Ювеналій забув приказку «Який голос, такий і відгос».

Але ж Україна не претендує на першість. Вона просить свою сестру Росію дати їй спокій, не заважаючи їй самостійно розвиватися і не спрямовувати своїх агентів для підірвання діяльності.

Але Московський патріархат сядомо йде на це, слюючи терор і провокації, щоб посарити миролюбний російський та український народи, наладувавши співіснуючі послужливі в Україні на підбурювання віруючого українського народу, боючись, що народ України сам розбереться без їхньої допомоги, «хто є хто» і хто йому ближчий — своя Батьківщина чи чужа, Московський патріархат чи Київський?

Не краше становище параміи Київського патріархату й у Москві. Минуло більш як три роки з дня реєстрації православної громади на честь Св. Апостолів Петра і Павла, проте досі вона не має ні лише храмового приміщення, а й узагалі нічого. Сильні разів громада зверталася за проханням до мєрі Москви надати їй земельну ділянку під будівництво храму. І знову «жодних результатів. У мєрі кажуть: «Нас контролює Московський патріархат, без якого ми не можемо цього зробити, а тим панє для української православної церкви Київського патріархату, яка є «неканонічна» і «небагаторізна».

Скажіть, будь ласка, коли світські структури давали визначення церковним структурам, оцінюючи їхні переваги і недоліки? Згідно з канонами давньої церкви часів Вєселенських Соборів державні дії не повинні втручатися у церковні справи. Та й сучасне законодавство наших держав проголошує, що церква автономна від держави. У такому разі можна сказати, що «рука руку мие». Московський патріархат і московська мєрія разом будують ту саму догматичну політику.

На завершення свого листа-заяви хочу повідомити, що Московський патріархат чинить несправедливості в своїх відносинах до Київського патріархату, який нігні нас усе Держудміч Російської Федерації своїм дисциплінарним поправкам до прийнятого в Росії чинного закону «Про свободу віросповідання», що порушує нині чинну російську Конституцію. Зокрема, у них йдеться про те, що «нізміми релігійні організації» вправі свої представництва в РФ, але при російських релігійних організаціях у встановленому чинним законом порядку».

Кого ж має на увазі митрополит Кирило під нолігичаніми «об'єднаннями»? Першим і головним є Богородське об'єднання, що є ценозависимим будином у складі колективної ЦСРП. Отже, Київська православна церква Київського патріархату на території Росії є нолігичанію церквою. І для того, щоб вона була в Росії, треба в тому ж таки Московському патріархаті брати письмовий дозвол на своє існування.

Як же Московський патріархат збирається існувати в Україні, будучи філією, прикриваючись назвою «Українська православна церква».

Усім зрозуміло, що вони не зможуть, бо підпорядковуються іноземному патріархатові Руської православної церкви, центр якої в Москві.

Архангельск Адриан, керуючий Богородсько-єспаріюво УПЦ Київського патріархату в Російській Федерації

І все-таки література, і все-таки Олесь Гончар

КОли бувши на черговій безсмертній дискусії щодо подальшого дїтя Співки письменника України чи євнеску тою чи іншою письменником у розвиток європейської культури, завжди хочеться порадити присутнім захищати занадто не дачи чи два Київ і поувати у відоміх селах чи містечках України, які жили, а не менше численні річки (Дніпро, українська духовність. Там, де у школах учатиме інші працєвності, підтримувати лише власним стимулом, треба шукати відповідей на питання, що нас хвилюють.

1. Письменник живе аоти, аокні читатю його творч

У тому, що життя та творчість Олесь Гончар і його школи є предметом особливий уваги, сумніватися не доводиться. Батьська загальноосвітня школа І—ІІІ ступенів носить ім'я видатного українського письменника. До речі, це перший навчальний заклад у нашій країні, якому рішенням уряду надано таке почесне право.

Поперед у батішів програмі діл, спрямованих на поглиблене вивчення творчості Олесь Гончар: учнівська наукова конференція, науковий спеціальний збірник, шкільний альманах «З джерел натхнення» тощо (добре було б задумати до цього колектив Олеського університету з метою надання права кращим випускникам школи вступати поза конкурсом до свого вузу).

Першим кроком до цього стало відкриття шкільного музею класика української літератури ХХ сторіччя. У гості до колективу приїхали дружина письменника Валентина Гончар, його студентський товариш Явє Олександр, дослідники творчості Володимир П'янов та Сергій Галченко, народна артистка України Ніла Крюкова, одеські літератори Богдан Сухинський та Борис Дубров. Вони передали до шкільного музею книги Олесь Гончар, меморіальні речі, поларники від СПУ та київських видавництв.

Ця подія була в центрі уваги всього міста — одного із значних в Олеській області. В двалітній роки Батішів було створено автономний Молдавський республіканський, перебувала тоді в складі України. Це місто — Батьківщина визначеного діяча Ізраїлю Голді Мєр.

У шкільній № 1 збирали педагогі і з інших навчальних закладів, батьки та представники громадськості. Присутніх вітав глава адміністрації Богородського району Василь Чорнолуцький.

Душею літературно-мистецького свята був директор школи, ініціатор багатьох місцевих просвітницьких по-

діл Петро Така. Його звернення до присутніх «Шановні друзі, шановна родино!» — не перекладання. Педагогі й учні школи захви разом: і в навчанні, і в художній самодіяльності, і в спорті.

2. Незамуєні джерєла натхнення

Приурочено до відкриття музею Олесь Гончар то годі в Батській школі № 1 було розгорнуто виставку шкільної самодіяльної творчості. Виявляється, що не тільки на закладі України є майстерні писанкарів. Учні Віталія Чорногуз та Андрій Хомиш представили на суд відвідувачів аскраві вироби з українським національним розписом. Керувати групою юних майстрів учителька Надія Галчинська. Веселючі вишивки восьмилітньої Анні Адососкої та Олі Галчинської особливо сподобалися гостям. Крім цього, на виставі були представлені дитячі роботи з глини, малюнки, швейні вироби. Хочеться повторити, що на виставі виставки бувають і дитячі, і їхні батьки.

«Такі діти не розуміються у життя», — виплукнулася на побаченні Ніла Крюкова. І справді, в школі не доводилося на «чу» звернутоло форм організації дітей. Замість піонерської та комсомольської організації тут діти Духовна республіка. І хоча чата об'єднанні в сотні, є кошовий, прапор, символіка. Словом, у Баті виховуються справжні патріоти України.

І все це може скрити підказав нам Олесь Гончар, — розповідав директор Батської загальноосвітньої школи № 1 Петро Така. — Іноді книжки, уроки життя надихають нас на творчу працє.

У лєнь відкриття музею учні та вчителі школи відтворили на сцені дєслєтка творчості Олесь Гончар. Олесь Гончар «Пірапроросні», прочитали його воєнні поезії. Отже і не дивно, що колектив школи виграв конкурс на перемогу в нолігичані Олесь Гончар. Осє чому київських прагматиків та пєвдоборців за українську культуру хочеться не раз запитати в Баті, щоб вони віддали свої пошани, а як і чий творчості виховуються майбутні поклічнє.

Хоч як банально прозвучить наступна думка, але це правда: ми поверталися до Києва з переконанням і вірою, що стали свідками справи великої події — народження любові. А саме її й похвалена перебування справжня література.

На зичку: директор Батської загальноосвітньої школи № 1 Петро Така.

Віталій АБІЦОВ

«Хорда» — суперцемент, суператака

У черговому турі чемпіонату України з баскетболу в суперлізі найбільший інтерес викликали два послідки. Річ у тім, що в них суперечалися клуби, які останніми роками розвивали між собою напарності. Але і в Києві, і в Одесі на улюбленнік, на жаль, чекало розчарування. Аде справжніх прихильників баскетболу цікавило не тільки перемоги улюблених (хоча результат має величезну вагу), а й якість гри, наявність гострої суперечки.

Так от, в Одесі місцеве «Біла-Мода-СКА» без особливого напруження взяло гору над срібним призером попереднього чемпіонату — дольським «Шахтарем» — 124:93. У переможців найрезультативніший був Пузірей — 26 очок і американський детендер Макі — 24. Стільки ж очок на рахунок найкращого серед дочечан Ігача. Причини того, що «Шахтар» у нинішньому турі не продемонстрував найкращих кондицій, кажуть, слід шукати насамперед в погіршенні фінансового стану клубу. А післядок цього такий рівень втрати. Пішов за команди чудовий нападаючий Бондаренко, переїхав до Одеси петриків Олексій.

Втім, дольчанин, як це, правило, великі мрійники. Вони ж бо сподівалися, що вже цього разу «Денці-Баскет» знову дасть їм незміцнену чемпіонську країну «Будівельників-Хорди». Але той, хто знає справжній стан справ в обох клубах, жодних ілюзій не плкає. «Баскет-

майже шороку міння лише першу частину своєї назви («Макі», «Кі») і ось тепер «Денці». Проте гра колективу від цього, звісно, не поліпшилася. Як й п'ятикратний, як й топілітський суперник за останні два сезони з командою відпустили без особливого жалю вправних майстрів: Грищенка, Яшенка, Сиджика, Рубана, Харчича, Шевченка. Це ж шла п'ятірка і запасник! А кого взяли лише постійно тисне на плечі Мурзін, Ватажка, Базельського, Савченка і Полковка. А їхні сили, зрозуміло, не безмежні.

«Будівельник-Хорда» і цього разу (я вже згадував) підхунку вкотре) легко переграв опонента — 115:81 (60:39). Лише в першій 12-хвилинці було порівняно в суперечку, як-от: Яніло, Лохмачук, Молчанов, Харченко, Холітов, Журавльов — на перших ролях і в національній збірній. А ця команда подувала нам останнім часом багато приємних хвилях. Чи не правда? А клуб дуже успішно виступав в розіграшу Кубка Європи.

Виступ БРАННИХІНІ. На зимку: «король поїграв» Олександр Лохмачук атакує шит збірної Туреччини.

ком цементу, а її власник Ігор Іщенко володіє і баскетбольним клубом), і гостру, різноманітну атаку.

Не дивно, що найкращі гравці з чемпіонського колективу, як-от: Яніло, Лохмачук, Молчанов, Харченко, Холітов, Журавльов — на перших ролях і в національній збірній. А ця команда подувала нам останнім часом багато приємних хвилях. Чи не правда? А клуб дуже успішно виступав в розіграшу Кубка Європи.

Виступ БРАННИХІНІ. На зимку: «король поїграв» Олександр Лохмачук атакує шит збірної Туреччини.

Фото Микола БОЧКА.

звідусіль

Хочей. У Польщі закінчився олімпійський відбірковий турнір. Збірна України в завершальних матчах перемогла хокеїстів Болгарії — 17:0 і згради виїхно з поляками — 3:3. Українська команда стала переможцем змагання і продовжить виступи на наступному етапі.

Естафети у дорослих приймають юніори. Як відомо, в Києві в п'ятницю стартує молодіжна першість світу в груп В. 27 грудня, Латвія—Франція, Норвегія—Японія, Україна—Казахстан, Угорщина—Італія. 28. Казахстан—Угорщина, Норвегія—Італія, Україна—Франція, Латвія—Японія. 30. Казахстан—Норвегія, Латвія—Італія, Україна—Японія, Франція—Угорщина. 31. Казахстан—Латвія, Японія—Угорщина, Україна—Італія, Франція—Норвегія. 2 счня. Франція—Японія, Латвія—Норвегія, Україна—Угорщина, Казахстан—Італія. 3. Казахстан—Японія, Франція—Італія, Україна—Норвегія, Латвія—Угорщина. 5. Японія—Італія, Казахстан—Франція, Україна—Латвія, Норвегія—Угорщина.

Футбол. Минулого тижня в столичному готелі «Київ» відбулася зустріч керівників українського футболу та журналістів. У невинувини, скоріш за все сімейній, обстановці представники засобів масової інформації отримали багато цікавих відомостей від президента ФФУ Валерія Пустовитенка, його заступників — Віктора Банникова, Анатолія Біленка, Григорія Суркіса, Бориса Воскресенського, Володимира Пашука, генерального секретаря федерації Анатолія Попова.

Голова Держкомспорту Валерій Борзов зачитав указ про присвоєння звання майстрів спорту міжнародного класу гравцям національної збірної з футболу, яка нещодавно стала бронзовим призером чемпіонату світу. А наставник збірної Геннадій Лисенчук став заслуженим тренером України.

Найдорожчий гол на фінальному турнірі розіграшу Кубка Азії з футболу, що завершився в Абу-Даві, коштував близько 20 000 доларів. Перестень з ламантом, оцінений на цю суму, подарував місцевий боліливі одному з єврейських футболістів, який вразив ворота кувейтської команди у напівфіналі і забезпечив збірній ОАЕ вихід до фіналу.

У фіналі господарі програли з пенальті збірній Саудівської Аравії і не отримали «казкових винагород», обіщаних їм за перемогу одним із місцевих шейхів.

Судивці, втретє поспіль перше місце, отримали Кубок навіс. Кожного футболіста преміювали німецьким автомобілем «Мерседес» і чеком на 100 000 рідд (близько 30 000 доларів).

Плавальні. Три хвилини 30,91 секунди — такий тепер світовий рекорд для 25-метрових басейнів у чоловічій комбінований плавальний естафеті 4х100 метрів. Його встановили у неділю в Мельбурні австралійці Адриан Реллі, Райан Мітчелл, Джефф Худжолд і Майкл Клім.

Реклама

Арбитражним судом Автономної Республіки Крим розсмаатриває дело № 1874-3 о признании банкротом хозяйственного производственного предприятия «Инвастред». Юридический адрес: 334900, г. Красноперекоск, 8 мкр., д.11, кв.31, р/сч 609023 в отделении ПИБ г. Красноперекоска.

С имущественными требованиями кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд.

На долговечность режиссера радио- и телевизионных детских развлекательных программ приглашается профессионал с работами, добротный по натуре и неумолимый по натуре в работе. Место проживания значения не имеет. Тел. 443-72-40, 446-94-81.

Арбитражним судом Автономної Республіки Крим розсмаатриває дело № 1813-3 о признании банкротом собственного предприятия «Инторм». Юридический адрес: 334900, Красноперекоск, ул. Таврическая, 2-а, р/сч 000609287 в отделении ПИБ Красноперекоска.

С имущественными требованиями кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд.

ПОРШНЕВАЯ ГРУППА
(гильза, поршень, палец, колено, вкладыши, прокладки)
ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
(распылитель, форсунка, иглы, трубки, ППД для автомобильной и сельскохозяйственной техники)
ЧП «СПАРК», Киев, ул. Чкалова, 3а (Борщаголка)
Тел./факс: (044) 474-4177.

Реклама в газете «Голос Украины»
Телефон 441-89-34
Факс 449-85-62.

В соответствии с решением Национального банка Украины общим собранием акционеров АИБ «Юниверс» было принято решение о ликвидации АИБ «Юниверс». Ликвидационная комиссия находится по адресу: Киев, пр. Победы, 37, КИУ, ул. Политической, 14, корп. 14 (2-й этаж) филиал АИБ «Юниверс». Претензии к АИБ «Юниверс» принимаются ликвидационной комиссией в течение 1 месяца с момента опубликования.

Арбитражним судом Одесской области 12.11.96 года возбудил дело 1/105-В по заявлению АКБ «Укробанк» о признании банкротом АП «Сельхозбанк». Сельскохозяйственный район Одесской области, расположенный по адресу: Одесская область, Саратский район, р/сч 000564103 в Саратовском отделении АПБ «Украина» № 32311.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации этого объявления по адресу: 270032, г. Одесса, проспект Шевченко, 4. Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражним судом Автономної Республіки Крим розсмаатриває дело № 1814-3 о признании банкротом МКП «Буфур». Юридический адрес: 334900, г. Красноперекоск, 10 мкр., д.18, кв.55, р/сч 1468362 в АКБ «Украина» г. Красноперекоска.

С имущественными требованиями кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд.

Арбитражним судом Автономної Республіки Крим розсмаатриває дело № 1876-3 о признании банкротом кооператива «Темп». Юридический адрес: 334900, г. Красноперекоск, ул. Железнодорожная, 3-а, р/сч 461179 в АКБ «Украина» г. Красноперекоска.

С имущественными требованиями кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд.

МНОМЕТР

Акционерное общество «СП Маномерт»

- С Преобразователя давления «Сапфир-22М», МТ100. Маномеры технические. Производство.
- С Средства измерения давления, температуры, расхода, уровня. Поставка.
- С Теплового автомата. Поставка
- С Представительства. Обслуживание регионов и предприятий.
- С Сырье, материалы, энергоснабжение, комплектующие. Обеспечение производств.
- С КИП и автоматика. Комиссионная торговля. Ремонт. Поставка.
- С КИП и автоматика. Информации, документация, обучение персонала.
- С «Кабинет Жака Паганели». Радиопрограммы, печатная продукция для детей.

Производство по акционерному Акционерному АО «Маномерт» преобразователей типа «Сапфир-22М» (государств Украины № У952-961 и Автономного МТ100 № У953-961) класса точности 0,5 для измерения давления.

Изготовление систем измерения уровня на базе приборов «Сапфир-22М» и МТ100 (аналог уронемеров типа Сапфир-22Д, Сапфир-22Д).

Изготовление манометров технических МП-У по документации Томского АО «Маномерт» класса точности 1,5/2,5 с диаметрами корпуса 100 и 160 мм.

Заключением договором поставка на 1997 год.

Украина, 330050, Харьков-50, в/я 905 АО СП «Маномерт»

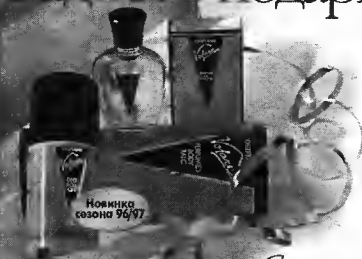
Производство и поставки: тел./факс (0572) 122-577; 120-887; 125-377

Ремонт и сервис: тел. (0572) 206-701

Общие вопросы: тел. (0572) 235-196

Донецкий филиал: тел./факс (0624) 1-36-16.

Праздники? Радости подарков!

ВОЛАРЕ

Подарочный набор Воляре
В подарочной сумочке туалетная вода, шариковый дезодорант и увлажняющий тальк с нежным запахом женственности. Изысканный подарок для любой женщины.

GIORDANI

Кисточка для пудры и румян

Элегантная и удобная кисточка для румян и пудры. Снимите колпачок и выверните кисть из футляра.

Чтобы убрать кисть обратно, вытните золотой футляр до конца вверх и наложите на него колпачок — она снова станет маленькой и компактной!

12,5 см.

Румяна — пудра в шарике

Оригинальные румяна в шариках. Комбинация терракотового, кремового и розового тонов позволяют добиться нужного оттенка, тончайший слой пудры придает легкий эффект загара. 25 гр.

Тышь с бусами

Для экстравагантного вечернего макияжа — тушь с перламутровым блеском в комплекте с удобным зеркалом. 8 мл.

Футляр для помады с зеркалом
Для торжественного вечера это незаменимая вещь — элегантный золотой футляр для хранения помады и зеркала, чтобы непременно подправить макияж.

GLACIER

Подарочный набор Гляциер

В легком косметичке уместились шариковый дезодорант, лосьон, бальзам после бритья и маленькое полотенце. Практичному, современному мужчине.

Новинка сезона 96/97

Нежнейшие подарки для детей

Средство для ванны
Попробуй отказаться от ванн, когда она пахнет покладом или клубничкой!
Они один сорвет не устоит перед таким искушением, — и проблема с мытьем решена!

Новинка сезона 96/97

Новинка сезона 96/97

РУСАЛОЧКА

Туалетная вода и бальзам для губ
Туалетная вода, как у взрослых, и настоящая губная помада с ароматом клубники — и польза, и удовольствие для маленькой модницы.

Oritlame

Натуральная косметика из Швеции

Представительство ORITLAME:
Киев, ул. Пушкинская, 20, оф. 41.
Тел.: (044) 224-6140, 225-4336
Результативные представительства:
Днепропетровск: фирма ЗН, тел. 890-626
Харьков: фирма Негус, тел. 334-066
Одесса: фирма Косметик, тел. 327-090
Львов: фирма Негус, тел. 792-518
Запорожье: фирма Зенит, тел. 612-710
Севастополь: фирма Грей, тел. 523-379
Дунаев: фирма Дина, тел. 334-413

НОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

Марка	Цена (\$)
BA3-21099	9 250
BA3-21093	8 600
BA3-21083	8 000
BA3-21073	7 500
BA3-21061	7 300
BA3-21053	6 900
BA3-21043	7 400
BA3-21213	8 600

Оплата в гривнях по курсу НБУ на день платежа
Или готовыми деньгами из официальных источников и в наличном виде
В кредит — в гривнях по курсу НБУ на день платежа
В кредит — в гривнях по курсу НБУ на день платежа

ГАЗ-3309
ГАЗ-33021 (Газель)
а также АВТОМОБИЛИ
ЗИЛ, МАЗ, КамАЗ, АЗЛК, ИЖ, УАЗ, РАФ, ПАЗ
РАЗЛИЧНЫХ МОДИФИКАЦИЙ
ФОРМИРУЕМ ДИЛЕРСКУЮ СЕТЬ
AUTO TRADING Тел. (044) 221-8722, 221-8723, факс 221-8630

ПОДКЛЮЧЕНИЕ БЕСПЛАТНО

НОВИТОЧНА СКУПКА
10%
У В ПОДАРОК

- автоматический к телефону;
- ящик шампанского!

МОБИЛЬНЫЕ ТЕЛЕФОНЫ
Киев, Соляникова в-л, 2, к. 701
Тел./факс: (044) 244-0252, 274-7211, 244-2791
Харьков: (0572) 30-7241 Днепропетровск: (0452) 248-0477
Одесса: (0482) 210-847 Киевград: (05472) 62-640

ЗА КОРДОНОМ Є СПАДОК, МОЖЛИВО, ДЛЯ ВАС...

Українське бюро (252034, Київ, вул. Золотопоріська, 2-а) В справах про спадщину розшукує родичів

ПОМЕРЛИХ У США:

- Морис Дейн, який народився 1922 року в США, батьком якого був Абрахам (Абрам, Абба) Моисеєвич Дейн, 1889 року народження, а батьком по лінії батька — Естер Вілер, а саме двоюрідний брат і сестра спадкодавця по лінії батька або їх нащадків.
- Гаррі (Гаралда) Шеккер, який народився 1910 року в США від батька Беніаміна (Бена) Шеккера, який народився в 1878-1879 рр. та Павліни (Перл, Песк, Полна) Гітсбер (Гітсбург), 1888 рр., уродженки Чехова, а саме двоюрідний брат і сестра спадкодавця по лінії батька і матері або їх нащадків.
- Іштвас Вількіс, який народився 1915 року в США, батьком якого Владислав Якович Вільн (Вільан) народився 1877 року в Галичині, а матір звали Антонія-Ганна Адельбертвіна, а дівоцтво Коопель (Коопель).
- Сестру Марію або інших родичів Миколи Івановича Склядовського, який народився в Києві чи області 1912 року.
- Олександр Рустікевич (Растікевич), який народився 1930 року в США як Олександр фон Ренн, матір якого звали Агнес М. Лукас, уродженки України чи Росії.
- Майї Ковальської, котра народилася 1913 року в США, батьком якої Михайло Ковальський народився 1881 року в м/п Заліска, Галичина, а мати — Марія Кіт — 1890 року в Галичині.
- Дитра Васильчука, котрий народився 1902 року в США, батьком якого був Микола Васильчук, а матір звали Ганна, а дівоцтво Радзівіл.
- Ніна (Міноні) Причнів (Признія, Прижнів), котрий народився 1901 року в Галичині.
- Петра Малавель, котрий народився 1921 року в Україні.
- Френсіс (Ефросиніт) Ковалевич, котра народилася 1905 року в одній з областей Західної України.
- Стефана Стапінського, котрий народився 1910 року в Україні.
- Яна (Ганна) Івановича Шиньруна, котрий народився 1902 року в Україні.
- Броніслава Келіньської, котрий народився в Західній Україні чи Польщі 1922 року.
- Агадії Гриневич, а дому Гурсаки (Гуржаника, Хурсаки), котра народилася в Західній Україні чи Польщі 1894 року.

ПОМЕРЛИХ В АНГЛІ:

- Катерин Дінтрієвич Вільк, а дому Котович (Котович, Котове), котра народилася в Західній Україні приблизно 1914 року.
- Зінаїда Іванівна Власов, котра народилася 1899 року в селі Байбун Черкаської області, брат Володимир та сестра Ніна проживали в Україні.

ПОМЕРЛОГО В АВСТРАЛІ:

- Іляка Романівна, котрий народився 1914 року в місті Бібера, а батьком був Андрій та Марія Романівна.

ПОМЕРЛОГО У ФРАНЦІ:

- Жаннін Коппіне, котра народилася 1900 року чи 1905 року в Константінополі, батьком якої був француз Леон Коппіне, а матір якої Ніна Шмольєвич (Смольєвич, Шмольєвич), що народилася 1879 року в Одесі.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити Українське бюро: Київ-34, вул. Золотопоріська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

